



BEREDSKABSPLAN KØBENHAVNS FÆNGSLER

Indsatte

NU (AKUT)

Isolere hændelse

3-8 timer

Information
(Need to know)

Psykolog
Psykiater
Præster/gejstlige
socialrådgiver

5-7 dage

Mulighed for bearbejdning
Eventuelt kirkelig
rituel handling ved dødsfald.

FASE 1:

Hændelse

FASE 2:

Omsorgsfase

FASE 3:

Dagene efter

FASE 4:

Psykologiske
støttetiltag

FASE 5:

Normalisering

Ansatte

NU (AKUT)

Isolere hændelse

3-8 Timer:

Defuse
Informere
Dokumentere

24 timer

Individuel opfølgning på trivsel:

Direkte påvirkede
Sekundært personale

(Særligt voldsomme hændelser)

5-7 dage

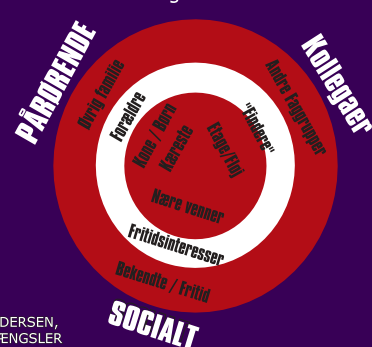
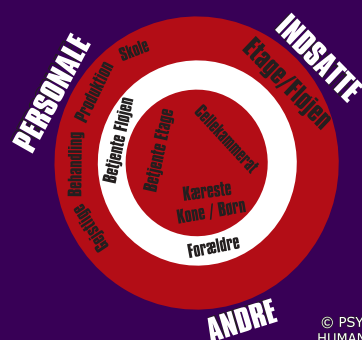
Psykologisk Debriefin
m. ekstern psykolog.

Uger / måneder

Øget opmærksomhed på ansattes
mentale trivsel, livskvalitet og sociale
ressourcer.

Hvem bliver påvirket / skal informeres efter
en voldsom hændelse?

Guide til at spørge ud til trivsel,
livskvalitet og sociale ressource





- 3 Leder
- 4 Arresthus på anklagebænken
- 6 Sikkerhedsproblemer i arresthuse
- 8 Reform lukker arresthuse
- 9 Penge til arbejdsmiljøet
- 10 Så tegner jeg kirken, sagde værkmesteren
- 11 Når lynet virkelig slår ned
- 12 Systemet skal hjælpe
- 13 Nyt kriseberedskab i Københavns Fængsler
- 14 Ikke-voldelig kommunikation vinder frem i Helsingør
- 16 En idé bliver til virkelighed
- 18 Chris i Arresthuset i Vejle
- 20 Ryger rygeloven?
- 24 Lean Dem ikke ud
- 27 Økonomisk støtte til studieture for Kriminalforsorgens personale
- 28 Debat
- 30 Navne
- 32 Lån & Spar Bank

Forsidebillede:

Hvem, hvad, hvornår? Den krisepsykologiske beredskabsplan i Københavns Fængsler beskriver, hvad der skal ske i timerne og dagene efter en kritisk hændelse.

Udgivet af Dansk Fængselsforbund
Ramsingsvej 28 A, st. th.
2500 Valby
Tlf. 7255 9976 - Fax 7255 9990
www.danskfaengselsforbund.dk

Redaktion: Forbundsformand
Kim Østerbye (ansvh.)

Redaktør: John Rasmussen
Talosvej 7, 2770 Kastrup
Tlf. 3250 2037 - Mobil 4074 1487

E-mail:
fagblad@danskfaengselsforbund.dk

Layout, produktion og tryk:
Imprint Grafiske Løsninger
Thurøvej 8 · 4700 Næstved
Tlf. 5572 6692 - Fax 5572 7320
imprint@imprint.dk
www.imprint.dk

ISSN: 0902-8897

Indlæg til Fængselsfunktionæren:
Artikler modtages på CD-rom, gerne med udskrift eller pr. e-mail. Husk at angive navn, stilling og tjenestested i tilfælde af spørgsmål fra redaktionen. Indlæg til »Debat« må max. være på 750 ord eller 4500 tegn incl. mellemrum. Foto modtages gerne. Hvis de ønskes retur, bedes det anført.

Indlæg senest den 14. i måneden før optagelse.

Artikler og læserindlæg er ikke nødvendigvis et udtryk for redaktionens holdning eller forbundets mening.



12,8 procent i de næste 3 år

LEDER

Af Kim Østerbye,
formand for
Dansk Fængselsforbund



Jeg er nogenlunde tilfreds, men ikke begejstret. Det er vel den korte konklusion på den overenskomst, som nu er på vej i hus for medlemmerne af Dansk Fængselsforbund.

Aftalen er i skrivende stund ikke helt i mål endnu. Vi mangler lokallønsdetaljerne, hvor vi forhandler om vores særlige krav til overenskomsten. Det vil ske i løbet af marts.

Men her på halvvejen er der grund til at være tilfredse med den overordnede aftale for statens medarbejdere. Vores ønske om reelle lønforbedringer blev indfriet. Altså forbedringer som kan ses på lønsedlen.

Den samlede lønstigning er 12,8 procent i de næste tre år. Det er den største stigning, som er set i de sidste 20 år.

Heraf er den største del - 8,2 procent - øremærket generelle lønstigninger. Det er hårde lønkroner, som giver alle statslige medarbejdere et løft.

Den sidste del af den samlede ramme er afsat til lokal løndannelse og til puljer, som kan bruges til skræddersyede forbedringer til fængselsfunktionærer.

Samlet må jeg konstatere, at det lykkes at overbevise finansministeren om, at vi skulle have en lønforhøjelse, der matcher det private arbejdsmarked.

Når jeg - trods forhandlingsresultatet - alligevel ikke koger over af begejstring, så er det selvfølgelig fordi, at jeg gerne ville have mere. Lønstigningen betyder jo ikke ligefrem guld og grønne skove for vore medlemmer. Jeg tror, at mange havde forventet mere.

Jeg må erkende, at vores forhandler stod over for en arbejdsgiver, som havde store ønsker til os. Arbejdsgiveren stillede krav om en længere arbejdsuge. Krav om nedsættelse af pensionen for dem, som ønsker at gå før tiden. En forhøjelse af pensionsalderen fra 63 til 65 år. Og

foringelser i reglerne for arbejdstidsnormen.

Med andre ord ikke andet end dårligere vilkår for lønmodtagerne. Vilkår som peger i den forkerte retning, hvis staten skal være en attraktiv arbejdsplads. Godt, at det ikke lykkedes finansministeren at komme igennem med disse krav. Nu mangler detaljerne på lokallønsområdet. Her bliver det helt store spørgsmål, om vi skal på Ny løn eller ej. Det afhænger af, hvor mange penge der er til det. Og om arbejdsgiveren reelt er interesseret i at hjælpe os med dette lønprojekt.

Først når dette er afklaret, kan vi vurdere, hvad overenskomsten betyder for den månedlige lønseddel. Og først herefter skal I tage stilling til, om I kan vedtage overenskomsten. Overenskomsten kommer formodentlig til afstemning i slutningen af marts.

Hvornår ser vi så lønstigningen på vores lønkonto? Ja, hvis overenskomsten bliver vedtaget, så træder den i kraft med virkning fra 1. april i år. ■

Arresthus på anklagebænken



Ifølge en artikel i Politiken hersker der et sandt rædselsregime inde bag den idylliske facade på Arresthuset i Holstebro. Vi vovede alligevel pelsen og besøgte arresten.

Medarbejderflugt, chikane af de indsatte, mobning af kollegaer. Det var hovedingredienserne i en artikel om Arresthuset i Holstebro, som Dagbladet Politiken bragte i januar i år.

Ifølge artiklen har en gruppe yngre fængselsfunktionærer gennemtruffet et benhårdt regime i arresthuset. Så hårdt, at flere ældre kollegaer har forladt arbejdspladsen, fordi de føler sig mobbet ud.

Det var derfor med en vis bæven, at Fængselsfunktionærens journalist i

februar trådte ind i den gamle murstensbygning fra 1847 midt på gågaden i Holstebro.

På vagt denne dag er fængselsfunktionær Bo Tang Sørensen og overvagtimester Torben Givskov. Begge erfarne folk. Det var ærgerligt, for det er netop de yngre fængselsfunktionærer, som tilsyneladende er problemets kerne i arresthuset.

Spørgsmål: "Ifølge Politiken har I problemer med negativ adfærd blandt jeres nye unge fængselsbetjente. Er der ikke nogen af dem på vagt her i dag?"

"Vi har ingen unge medarbejdere. Vi har alle mindst ti års anciennitet," fortæller Bo Tang Sørensen, mens han henter en kande kaffe. Han har selv 22 års erfaring fra tre forskellige institutioner i Kriminalforsorgen.

"Ok, det må Politiken have misforstået, men jeg kan forstå, at arbejdsmiljøet er blevet stærkt forværret de seneste år, efter der har været stor personaleudskiftning, er det ikke rigtigt?"

"Tværtimod. Vi har et virkelig godt

arbejdsmiljø både blandt vores 12 kollegaer og i forhold til de indsatte. Arbejdsmiljøet var formodentlig dårligere førhen. Det nye personale har erstattet otte medarbejdere, hvoraf fem er stoppet på grund af blodpropper og tre er gået psykisk ned. Det vidner for mig at se om, at arbejdsmiljøet var elendigt tidligere," siger Bo Tang Sørensen.

Spørgsmål: "Men er det ikke fordi, I har mobbet det gamle personale ud?"

"Der er ingen, som er blevet mobbet ud. Men det er rigtigt, at det nye og det tidligere personale har været uenige om den måde, som tingene skal foregå på. Vi kom til et arresthus, hvor den tidligere arrestforvarer egenhændigt havde lavet reglerne for arbejdets udførelse, hvor de indsatte ofte var påvirkede og hvor Kriminalforsorgens elementære sikkerhedsregler blev ignoreret. Det regelsæt, som vi har indført er det samme regelsæt, som gælder i resten af Kriminalforsorgen. Og jeg vil vove den påstand, at der nu er bedre trivsel mellem ansatte og indsatte. I dag er der for eksempel ikke samme usikkerhed omkring hvilke regler, der gælder. Der gælder nemlig de samme regler for alle," siger Torben Givskov.

Spørgsmål: "Men så må det ha' været helt anderledes, da Politiken var forbi i arresthuset i januar?"

"Politiken har aldrig været her. De har slet ikke spurgt, om de måtte komme," siger Bo Tang Sørensen.

Tid til en tår kaffe til Fængselsfunktionærens journalist. Det her kræver vist et lidt længere besøg i arresthuset.



Torben Givskov (tv.) og Bo Tang Sørensen er glade og stolte over deres arbejde i Kriminalforsorgen. De er rystede over kritikken fra tidligere kollegaer.

Medarbejderne i Arresthuset i Holstebro kom i januar under hård anklage i en artikel i Dagbladet Politiken.

Hvilke regler skal gælde?

Arresthuset i Holstebro havde samme personalegruppe fra 1986 til 2001, men på grund af alder og svigtende helbred, har der i de seneste år været stor personaleudskiftning. Det har skabt grobund for gnidninger mellem de nye og gamle medarbejdere, fordi de to grupper var uenige om, hvordan man skulle håndtere de indsatte.

Tre tidligere medarbejdere – herunder den tidligere arrestforvarer – anklager i Politiken deres nye kollegaer for at udøve et meget stramt regelsæt over for de indsatte. Det skulle blandt andet have betydet, at de indsatte adgang til gårdture er blevet begrænset, at der har været flere tilfælde af magtmisbrug, og at tonen generelt er blevet hårdere over for de indsatte.

De nye medarbejdere afviser disse anklager: "Det er beskæmmende at blive anklaget for disse ting. Enhver form for magtmisbrug ligger os meget fjernt. Hvis de påståede magtanvendelser virkelig skulle være sket, så forstår jeg ikke, at den tidligere arrestforvarer ikke skred ind, mens han var her," siger Torben Givskov.

Overvagtimesteren mener, at kritikken bunder i kulturforskelle mellem de nye og gamle medarbejdere.

"Tidligere besluttede de to tjenestegørende betjente selv, hvordan arresten skulle køres i det døgn, hvor de havde vagten. Det medførte at nogle dage stod alle celledøre åbne fra morgen til aften, selvom det var stik imod instrukser fra Direktoratet for Kriminalforsorgen. Det betød, at Holstebro Politi ofte brugte andre arrester, når de ville være sikre på, at retslige tiltag - så som isolation og brevkontrol - blev overholdt. Enkelte arrestanter tilbød ligefrem, at de ville tilstå, såfremt politiet ville love dem, at de ville blive fængslet i Holstebro Arrest," siger Torben Givskov, som har arbejdet i



tre andre institutioner i Kriminalforsorgen, før han kom til Holstebro.

Han afviser alle kritikpunkter, som er blevet rejst mod arresthuset: "Vi har indført ens regler for alle. Det gælder også reglerne for gårdturen. Og tonen er ikke blevet hårdere. Tværtimod er konfliktniveauet faldet. Vi har ikke så mange diskussioner med de indsatte længere," siger Torben Givskov.

Opstramning af sikkerheden

Problemerne mellem arresthusets medarbejdere toppede i foråret 2007, efter Direktoratet for Kriminalforsorgen havde indført strammere sikkerhedsregler i alle arresthuse. Flere af de tidligere medarbejdere var modstandere af de nye regler. For eksempel, at cellerne skulle være aflåste. En medarbejder nægtede ligefrem at overholde reglerne.

"Det er ikke vores job at afgøre, hvilke regler der skal gælde. Jeg kan ikke sortere i de regler, jeg kan lide, og dem jeg ikke kan lide. Jeg bliver nødt til at håndhæve alle regler," siger Bo Tang Sørensen, der også er medarbejdernes tillidsmand.

Han synes, kritikken er urimelig: "Man får indtryk af, at vi har indført strammere regler efter vores eget for-godtbefindende. Det er forkert. Vi blev pålagt opstramningen af direktoratet," siger Bo Tang Sørensen.

De to medarbejdere viser rundt i arresthuset, som tidligere også var byens rådhus, men nu alene tjener retsvæsenet i Midt- og Vestjylland. Landets største politikreds.

"Vi satser meget på at tage fat i stofmisbrugerne med det samme. Vi var et af de første arresthuse, der gik i gang med Bogø-projektet. Vi er i det hele taget meget åbne over for nye initiativer," siger Torben Givskud.

Ombudsmanden på vej

I marts besøger ombudsmanden arresthuset for at undersøge, om der er hold i anklagerne mod personalet.

Hvis man spørger den nytiltrådte arrestforvarer Helle Hansen, så bliver det svært at finde kritikpunkter.

"Efter min opfattelse kører vi reglerne helt efter bogen her i arresthuset. Vi har en homogen gruppe af medarbejdere. Meget positive og åbne. Jeg har aldrig hørt dem tale negativt til de indsatte," siger Helle Hansen.

Eftermiddagen går på hæld. Dagens produktion af Georg Jensen-julebånd er pakket i kasser. I besøgslokalet har en indsat besøg af sin familie, mens to andre indsatte har travlt med at spille bordtennis i motionsrummet. ■

Af Søren Gregersen

Sikkerhedsproblemer i arresthuse

Efter flere opsigtsvækkende fangeflugter, er Direktoratet for Kriminalforsorgen enig i, at sikkerheden kan forbedres i flere af landets mindre arresthuse.

I julen sidste år flygtede fire indsatte fra Arresthuset i Hjørring. Det lykkedes, efter at de med trusler om vold havde låst én fængselsfunktionær inde og taget overfaldsalarm og nøgler fra en anden fængselsfunktionær.

Flugten var ikke et enkeltstående tilfælde i 2007. I alt flygtede ti indsatte fra landets arresthuse og lukkede fængsler sidste år. Det har medført kritik af sikkerheden i Kriminalforsorgen, især i de små arresthuse.

Formand for Dansk Fængselsforbund, Kim Østerbye, advarer om, at flugtforsegene fra danske arresthuse er blevet voldsommere.

"Det er utilfredsstillende, at en flugt som den i Hjørring kan lade sig gøre. Der var kun to på vagt. Det var for lidt," siger Kim Østerbye.

"Det er dybt bekymrende, at udviklingen fortsætter. Vi bliver nødt til at gøre noget ved det. Der er ingen nemme løsninger og heller ingen billige," siger han.

Farlige indsatte

Formanden foreslår, at Kriminalforsorgen skal være bedre til at screene de indsatte, så sikkerheden omkring de farligste kan øges. Det kan ske ved at oprette særlige afdelinger med bedre bemanding og ved at forbedre sikkerheden i alle arresthuse.

"Vi har brug for bedre systemer. Flere

af de mindre arresthuse er ikke sikkerhedsmæssigt forsvarlige for farlige indsatte," siger Kim Østerbye.

Sikkerhedschef i Direktoratet for Kriminalforsorgen, Michael Gjørup, er opmærksom på, at der er behov for forbedringer.

"Jeg er enig med Kim Østerbye i, at mange af vores mindre arresthuse er utidssvarende og ikke opfylder de sikkerhedsmæssige standarder, som vi har for vores lukkede institutioner. Hvis sikkerheden omkring de små arresthuse for alvor skal forbedres, så skal de bygningsmæssigt udvides. Den ideelle løsning ville være at bygge nye større arresthuse som erstatning for de mindste, men dette vil blive en bekostelig udgift," siger Michael Gjørup.

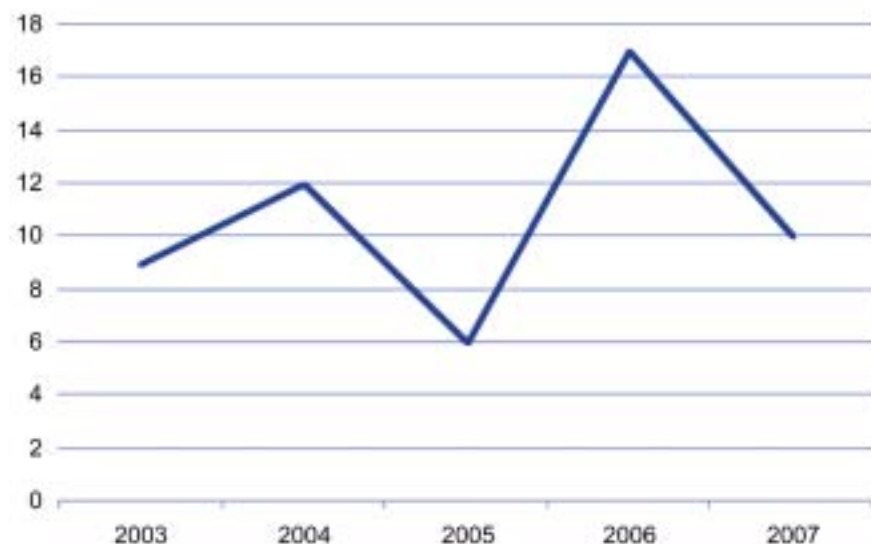
Han understreger, at sikkerheden er skærpet i arresthusene: "Vi har inden for de sidste år blandt andet forbedret kameraovervågning, øget metaldetektering i forbindelse med ud- og indpassage og indført indsættelsessedler, hvor politiet afgiver en sikkerhedsmæssig vurdering af den anholdte. Desuden har vi udsendt en række sikkerhedsanbefalinger for arresthusenes afvikling af fællesskab, gårdtur eller andre aktiviteter," siger Michael Gjørup.

Penge fra politikerne

Sikkerhedschefen håber, at Kriminalforsorgen i næste flerårsaftale får penge til et såkaldt IT-understøttet underrettelsessystem.

Hvert år lykkes det omkring ti indsatte at flygte fra landets arresthuse og lukkede fængsler. Tallet er væsentligt højere for de åbne fængsler.

Antal undvigelses fra arresthuse og lukkede fængsler



"Det vil give os muligheder for at indsamle og registrere oplysninger om de indsatte og dermed vurdere, om de udgør en trussel for institutionen," siger Michael Gjørup.

Han peger samtidig på, at den dynamiske sikkerhed også skal være i orden: "Det er vigtigt, at vi også har fokus på de bløde værdier i vores visioner, så det hele ikke bare bliver pigtråd og kameraovervågning. Det er vigtigt, at fængselspersonalet fortsat er tæt på de indsatte og i dialog med dem. Langt de fleste af vores indsatte opfører sig ordentligt og giver ikke anledning til problemer, så hvis vi kan få sorteret 'rødderne' fra og placeret dem på mindre og tættere bevogtede afdelinger, så vil det være til glæde for de fleste," siger sikkerhedschefen. ■

Af Søren Gregersen

FAKTA

Januar 2007 – Vejle:

En person sigtet for drabsforsøg undviger fra Arresthuset i Vejle ved at smadre en dør fra et værksted. Han betegnes som farlig. Politiet tror, han er flygtet til Polen.

April 2007 – Frederikssund:

Formodet narko-storforbryder stikker af fra Arresthuset i Frederikssund efter et særdeles voldeligt angreb på to fængselsfunktionærer, der involverer knytnæveslag, gentagne spark og pistol mod tindingen.

Juni 2007 – Viborg:

Meget farlig og let antændelig mordforbryder stikker af fra Arresthuset i Viborg efter at have forceret en tre meter høj mur.

November 2007 – Køge:

En indsat springer via et halvtag over muren fra Arresthuset i Køge. Den indsatte sad inde for et tidligere flugtforsøg, da han stak af. Han blev fundet to uger senere og fik forlænget sin straf.

December 2007 – Hjørring:

Fire indsatte stikker af fra Arresthuset i Hjørring ved at låse en fængselsfunktionær inde og true en anden til at udlevere nøgler til fængslet. Den mest farlige, en sigtet for drabsforsøg, blev fanget, da han henvendte sig til en forbi passerende på gaden for at spørge efter en taxa. Den forbi passerende viste sig at være en fængselsfunktionær. Alle fire undvegne indsatte er nu fundet.

Legater fra COIs Rejse- og uddannelsesfond

I overensstemmelse med vedtægterne i COIs Rejse- og Uddannelsesfond kan der i 2008 uddeles et antal legater som økonomisk støtte til faglig videreuddannelse eller studierejser med fagligt sigte af/for medlemmer, som er tilknyttet en statslig tjenstemandsorganisation i Offentligt Ansattes Organisationer og som har vist særlig interesse for organisationsarbejde.

Ansøgninger, der skal indeholde en beskrivelse af formål samt navn, adresse og medlemsorganisation, skal fremsendes gennem egen medlemsorganisation. Ansøgningen skal være påtegnet af organisationen og skal fremsendes således, at den er fonden i hænde senest den 5. maj 2008.

Beslutningen om udlodning vil herefter blive truffet af fondens bestyrelse, hvorefter der vil blive fremsendt meddelelse til ansøgerne.

Jens Henning Ravnsmed/OAO

Medlemmer af Dansk Fængselsforbund, der ønsker at komme i betragtning, skal fremsende ansøgningen via lokalafdelingen. Ansøgningen skal være **forbundskontoret i hænde senest den 7. april 2008.**

Forbundsformand Kim Østerbye

Reform lukker arresthuse

Retsvæsenet har store problemer med at håndtere politi- og domstolsreformen. Det betyder, at Kriminalforsorgen nu lukker tre arresthuse midlertidigt.



Er landets borgere pludselig blevet lovlige, eller er det politi og domstole, som er blevet mindre effektive? Det spørgsmål rejser sig, efter at belægget i Kriminalforsorgen er faldet markant i løbet af de sidste år og tre arresthuse nu lukker.

Noget kunne tyde på, at det er politi- og domstolsreformen, som har standset tilstrømningen til landets arresthuse. Reformen betyder blandt andet, at landets politi- og domstolskredse bliver samlet i større enheder.

Næstformand i Politiforbundet, Peer Withagen, bekræfter, at politiet for øjeblikket har travlt med alt andet end at stoppe kriminalitet i land og by.

"Reformen har betydet, at medarbejderne har været involverede i en masse arbejdsgrupper. Det har kostet energi og ressourcer og er gået ud over politiarbejdet," siger Peer Withagen.

Det er stik imod formålet med politireformen. Med justitsminister Lene Espersens ord, skulle reformen betyde at '800 politibetjente blev flyttet fra skrivebordene ud på gaderne.'

Det lave antal af arrestanter betyder, at Kriminalforsorgen midlertidigt har lukket arresthusene i Aabenraa, Hjørring og

"Det er udtryk for dårlig planlægning, at vi nu havner i en situation, hvor belægget styrtdykker og Kriminalforsorgen derfor må lukke kapacitet," siger forbundssekretær René Larsen.

Viborg. Desuden er en afdeling i Arresthuset i Helsingør lukket, og det samme er et antal pladser i en række fængsler. Samlet er mere end 200 pladser lukket.

Medarbejdere i klemme

Forbundssekretær for Dansk Fængselsforbund, René Larsen, kan godt forstå, at det kræver tid at gennemføre politi- og domstolsreformen, men han er ærgerlig over, at det går ud over planlægningen i Kriminalforsorgen.

"I de sidste mange år har belægget været skyhøjt. Fængselsfunktionærerne har udført en kæmpeindsats for at nedbringe venterkøen. Blandt andet ved at acceptere overbelægning. Det er udtryk

for dårlig planlægning, at vi nu pludselig havner i den modsatte situation, hvor belægget styrtdykker og Kriminalforsorgen derfor må lukke kapacitet," siger René Larsen.

Han mener, at mange medarbejdere kommer i klemme: "Når arresthusene lukkes ned, bliver medarbejderne flyttet til andre institutioner. I nogle tilfælde bliver de flyttet over store geografiske afstande. Det skaber utryghed, og det går ud over medarbejdernes arbejds- og privatliv," siger René Larsen.

Et af de steder, som nu lukker ned, er Arresthuset i Viborg. Fængselsfunktionær Poul Glerup er ikke begejstret for, at han nu skal flytte arbejdsplads.

"Det kom lidt som et chok. Vi fik det at vide med kort varsel. Vi holder møde med direktoratet i dag. Hver enkelt mand bliver kaldt ind og skal fortælle, hvor vi gerne vil flyttes hen," siger Poul Glerup, der håber, at han bliver flyttet til et døgnhus. For eksempel i Hobro eller Silkeborg.

Ketchupeffekt

Også i 2007 blev der lukket arresthuse i Kriminalforsorgen. Arresthuset i Vordingborg blev permanent lukket, mens arresthusene i Hobro og Frederikshavn blev lukket ned midlertidigt. De er nu genåbnede.

René Larsen forventer, at belægget snart stiger til vejrs igen: "Lige nu sidder man på hænderne i politiet, men det ændrer sig forhåbentlig igen. Jeg forventer en ketchupeffekt, når politiet kommer ud på gaderne igen og domstolene begynder at behandle de mange sager, som hober sig op. En – to – tre, så har vi igen brug for alle pladser i arresthusene. Det hele virker lidt hovsa-agtigt, hvis du spørger mig." ■

Af Søren Gregersen

Penge til arbejdsmiljøet

Godt nyt for arbejdsmiljøet. Nu er der penge til seks konkrete projekter i Kriminalforsorgen.

Horserød, Ringe og Københavns Fængsler har fået del i penge fra den såkaldte Forebyggelsesfond.

Forebyggelsesfonden blev oprettet i forbindelse med Velfærdsaftalen og udbetaler hvert år 350 millioner kroner til at forebygge nedslidning i den offentlige sektor.

I 2007 havde fonden afsat 10 millioner kroner til Kriminalforsorgen. De penge nåede dog ikke at blive fordelt til konkrete projekter. Det blev de til gengæld i januar i år. Samtidig fordelte fonden 3 millioner kr. af de penge, der er afsat i 2008. Det oplyser Tine Vigild, kontorchef i Direktoratet for Kriminalforsorgen.

"Det betyder, at vi nu har 12 millioner kr. tilbage i år. Dem kan vi søge om i de ansøgningsrunder, der er i april og august 2008. Vi er den eneste virksomhed, som specifikt har fået øremærket penge fra fonden," siger Tine Vigild.

I Statsfængslet ved Horserød skal pengene fra fonden gå til supervision for alle medarbejdere. Det skal i de næste tre år give medarbejderne mulighed for at drøfte og bearbejde hverdagen i fængslet. I praksis vil det foregå i grupper, som bliver ledet af konsulenter udefra.

Supervision i Horserød

Henrik Thøgersen, lokal formand for Dansk Fængselsforbund i statsfængslet, er godt tilfreds med det nye tilbud til medarbejderne.

"Vi er meget glade for de penge, vi har fået fra Forebyggelsesfonden. Det er

klart. Nu kan vi sikre fremadrettet supervision, og det ville vi ikke kunne, hvis vi ikke havde fået de midler," siger Henrik Thøgersen.

Hvis det står til Dansk Fængselsforbund, så burde Horserød ikke være en enlig svale. Forbundet ser gerne, at supervisionen kommer til at gælde alle medarbejdere i Kriminalforsorgen. Det kræver dog, at politikerne afsætter et trecifret millionbeløb til Kriminalforsorgen i de kommende år. Alene projektet i Horserød koster to millioner kroner.

Ud over Horserød har også Statsfængslet i Ringe fået penge til arbejdsmiljøet. Her skal 3,3 millioner kroner forbedre personalets samtaleteknik via et kursusforløb.

Københavns Fængsler har fået 1 million kroner til et elektronisk spørgeskema og seminarer om arbejdsmiljøet, og endelig er der afsat 6,6 millioner kroner til tre tværgående projekter i Kriminalforsorgen.

Kritik af fond

Forebyggelsesfonden har dog ikke givet

penge til alle ansøgere fra Kriminalforsorgen. Kriminalforsorgen havde søgt om penge til i alt 44 projekter. Statsfængslet i Vridsløselille er en af de institutioner, som har fået afslag.

Fængslet havde søgt om penge til et projekt om bedre sundhed og motion. Det var fængselsfunktionær Pernille Bjerring, som stod bag ansøgningen. Hun mener, at fonden stiller alt for høje krav.

"Det er meget vanskeligt at lave ansøgninger på det forskningsniveau, som fonden kræver. Vi er fængselsfunktionærer, værk mestre, skolelærere og kontorphersonale. Ikke arbejdsmarkedsforskere," siger Pernille Bjerring.

Tine Vigild er opmærksom, at ansøgningsproceduren til fonden er vanskelig.

"Forebyggelsesfonden har mange krav om forankring, effektmål, evaluering og metoder. Det har vi ikke rigtigt været gearet til. Jeg kan sagtens følge kritikken fra Vridsløselille. Derfor er vi også behjælpelige med udformningen af de kommende ansøgninger," siger Tine Vigild. ■

Af Søren Gregersen

Nye arbejdsmiljøprojekter	Beløb
Statsfængslet i Ringe, systemisk teori og metode	3,3 mio.
Statsfængslet ved Horserød, gruppesupervision for basispersonalet	2,1 mio.
Københavns Fængsler, arbejdsmiljøforbedringer	1,0 mio.
Kriminalforsorgen, lederen som facilitator af arbejdsmiljøforbedringer	3,0 mio.
Kriminalforsorgen, brugerdrøven forbedring det psykiske arbejdsmiljø	2,4 mio.
Kriminalforsorgen, koordination, evaluering, og videnformidling	1,2 mio.
I alt	13 mio.

Forebyggelsesfonden har afsat 13 millioner kroner til seks arbejdsmiljøprojekter i Kriminalforsorgen.

Så tegner jeg kirken, sagde værkmeesteren

Efter syv års kamp har Statsfængslet i Møgelkær fået sin egen kirke. I sidste ende måtte værkmeesteren fra fængslet i Nørre Snede slå stregerne til huset.

'Hvorfor gå over åen efter vand?' Det var nogenlunde devisen i Statsfængslet Møgelkær, da man lod en værkmeester fra egne rækker tegne en ny kirke til fængslet i stedet for at overlade det til en arkitekt udefra.

Kirken stod færdig i december sidste år og blev indviet på behørig vis, som det fremgik af sidste nummer af Fængselsfunktionæren.

Inden man kom så langt, er der dog gået syv års tovtrækkeri. Økonomien havde svært ved at bære, det samme havde jorden og pludselig sprang arkitekten fra.

Både statsfængslet og sognepræst Peder Jessen kæmpede for deres kirke: Der blev søgt om flere penge, jorden blev skiftet ud og bygningsværkmeester

Bent Jensen fra Fængslet ved Nørre Snede trådte til som ny arkitekt. Han er uddannet bygningskonstruktør.

"Jeg har tegnet omkring 10 forskellige bygninger i Fængslet ved Nørre Snede, men det her projekt er det mest spændende, jeg har været med til," siger Bent Jensen.

Bent Jensen har lagt vægt på, at kirken skulle være funktionel og flot.

"Den har en spændende tagkonstruktion med højt til loftet og synlige spær med smedejernssamlinger. Og som noget særligt indgangen til våbenhuset med de meget flotte døre af mahogni, som er inspirerede af solen," siger Bent Jensen.

Også inspektør Hans Henrik Brøndsted er glad for den nye bygning: "Vi har frygtelig meget brug for en kirke. Det er vigtigt for de indsatte at have et frirum med mulighed for gejstlig betjening," siger Hans Henrik Brøndsted.

Han er særlig glad for, at der følger en præst med til det nye hus: "Det er vigtigt at have en uafhængig person, som kan høre på de indsatte. Mange har behov for at tale med nogen, der har tid til dem. Her kommer præsten ind i bille-



Bygningsværkmeester Bent Jensen har tegnet kirken.

det – nogle gange i stedet for en psykolog," siger Hans Henrik Brøndsted.

Café, møder og film

Planen er, at kirken både kan bruges som kirke og som kulturhus.

"Hvis den også fungerer som fritids- og opholdsrum for de indsatte – så er den blevet så funktionel, som jeg håbede. Derfor er der i den ene ende af kirken to etager med plads til café, møder, filmfremvisning eller hvad man nu ellers kan forestille sig," siger Bent Jensen.

Foreløbigt er kirken kommet godt fra start: "Det er en bragende succes. De indsatte spiser sammen på særlige hyggeaftener. Der er en helt anden stemning, alt fungerer meget positivt i kirken, og de indsatte passer på stedet," siger Hans Henrik Brøndsted. ■

Af Rikke W. Sjølin



Den tidligere herregård i Statsfængslet Møgelkær, syd for Horsens Fjord, kan nu også prale af en kirke.

Når lynet virkelig slår ned

Den ene fængselsfunktionær blev ramt af lynet. Den anden af et tilvirket våben. For begge har det haft store konsekvenser.

Sandsynligheden for, at man kommer til at opleve det samme som Kent og Flemming i løbet af sin karriere i Kriminalforsorgen, er heldigvis meget lille.

Kent har i dag ar på sin krop efter en indsat har stukket ham mellem 20 og 30 gange med et tilvirket våben.

Flemming har prøvet at blive ramt af lynet. Ikke i overført betydning, men i bogstavelig forstand. Han var på arbejde den søndag i 2006, hvor lynet slog ned og flænsede Arresthuset i Næstved.

"Det var en stille og rolig søndag eftermiddag. Vi var to på arbejde. Der var fuldt hus af indsatte. Pludselig slår lynet ned i det lokale, hvor vi sidder. Det går igennem alle tre etager i huset. Al strømmen går. Folk skriger ude på gaden, og de indsatte går fuldstændig i panik, de hamrer på dørene, hyler og skriger. Min kollega og jeg lettede 10 centimeter fra stolen, hårene rejste sig på vores hoveder," siger Flemming.

Han fortsætter: "Vores første reaktion var at få styr på de indsatte, tjekke om nogen var kommet til skade og se om der var ild nogen steder. Der var ingen lys, og alle alarmerne var gået. Kun opkoblingen til politistationen virkede. Men vi kunne ikke bruge politiet, vi havde brug for nogen, der kendte huset, og der var ingen, der kunne komme til hjælp hurtigt."

30 snit med kniv

I Kents tilfælde var det ikke vejrguderne, som gav ham et chok, men en indsat.

"Jeg er næsten lige mødt på arbejde,

da en indsat begynder at smadre på en dør. Jeg går derhen med en kollega og bliver mødt med, hvad jeg tror, er et knytnæveslag. Jeg misforstår situationen, og derfor går jeg i kødet på ham. Men det er ikke et slag, han har givet mig. Det er et snit med et tilvirket våben. Jeg når at få mellem 20 og 30 snit i hovedet, på armene og kroppen," siger Kent.

Han husker ikke meget fra perioden efter: "Jeg skaffer forbindinger til mig selv, spørger efter viskestykker, stopper mine blødninger og går ned til modtagelsen, hvor jeg venter på ambulancen," siger Kent.

Timerne efter

Tilbage i Arresthuset i Næstved får Flemming og hans kollega hurtigt undersøgt huset og beroliget de indsatte. Som timerne går, sænker roen sig. De indsatte får lov at spise sammen, og sidst på aftenen snupper Flemming og hans kollega sig en ostemad. Mens de sidder der og skal skrive rapporter om, hvad der er sket, bliver de enige om, at det her har de egentlig klaret ret godt.

Kent er også rimelig kæk efter to timer på skadestuen og 50 sting. Egentlig er han klar til at tage tilbage på nattevagt. Men sådan kommer det ikke helt til at gå. Det varer et halvt år, før Kent møder på arbejde igen.

"Pludselig slår lynet ned i det lokale, hvor vi sidder. Det går igennem alle tre etager i huset. Al strømmen går. Folk skriger ude på gaden, og de indsatte går fuldstændig i panik, de hamrer på dørene, hyler og skriger."

Oplevelsen sidder i kroppen

Både Kent og Flemming føler sig rigtig godt behandlet i tiden, der følger efter.

Tema: Dage, der ændrer livet

Fængselsfunktionæren sætter fokus på arbejdsdage, hvor kollegaer pludselig står midt i en voldsom og kritisk situation. Dage, der ændrer livet. Artikelserien beskriver seks medarbejders oplevelser og tiden efter.

Kollegaerne, lederne og forbundet – de er der alle sammen.

Kent får allerede psykologhjælp samme aften. Flemming vælger at opsøge sin egen læge, fordi han begynder at få problemer med at sove.

"Jeg har haft 30 gode år i Kriminalforsorgen, men jeg har også betalt en pris," siger Flemming.

Han har problemer med at huske tiden omkring de forskellige voldsomme oplevelser, han har haft. Han kan ikke tåle at se voldsomme ting på tv, og så er der lige det med søvnen: "En god nat er fem til seks timers søvn, og når jeg er på rådighedsvagt, sover jeg slet ikke," siger han.

Når Flemming har haft en nattevagt, er han nødt til at have et par fridage for at kunne klare det.

"Men det er ikke et slag, han har givet mig. Det er et snit med en kniv. Jeg når at få mellem 20 og 30 snit i hovedet, på armene og kroppen."

Sejren

Efter Kent har været sygemeldt et stykke tid, bliver alle, der var til stede ved knivoverfaldet, indkaldt til et møde: "Jeg troede, jeg var ved at komme over det. Men det endte med, at jeg måtte gå fra mødet. Jeg kunne ikke fremstamme et ord og tudede som en kælling. Min reaktion skræmte mig," siger Kent.

Kent arbejder nu et nyt sted. Her føler han sig velkommen og oplever, at alle er meget opmærksomme på ham.

"Da jeg startede igen, gik jeg og ventede på den næste magtanvendelse. Jeg var nervøs for, hvordan jeg ville tackle det. Men det gik rigtig godt, og min største sejr er, at jeg stadig er i systemet og ikke er blevet knækket," siger Kent. ■

Af Rikke W. Sjølin

Systemet skal hjælpe

Dansk Fængselsforbund efterlyser bedre opbakning til medarbejdere, som har været udsat for voldsomme begivenheder.

Kollegaer skal ikke tabes på gulvet af systemet, når de har været udsat for vold eller andre voldsomme oplevelser. Det understreger formanden for Dansk Fængselsforbund, Kim Østerbye.

"Kriminalforsorgen skal blive endnu bedre til at samle folk op, der er ramt på den ene eller anden måde. Nærvær og omsorg skal være en naturlig del af arbejdsdagen. Der er desværre alt for

mange, som har svært ved at få deres liv til at fungere igen efter voldsomme begivenheder," siger Kim Østerbye.

I Direktoratet for Kriminalforsorgen peger personalechef Liselotte Bering Liisberg på, at der er iværksat nye initiativer.

"Vi har blandt andet pålagt hver enkelt institution at lave en voldsforebyggelsespolitik. Det skal ikke være op til den enkelte at klare situationen, når der er sket noget voldsomt. Alle skal være sikre på, at der er andre, der tager hånd om én. I politikken skal der stå, hvad der sker fra institutionens side, når en medarbejder har været udsat for en voldsom begivenhed," siger Liselotte Bering Liisberg.

Hun gør samtidig opmærksom på, at



"Det skal ikke være op til den enkelte at klare situationen, når der er sket noget voldsomt. Alle skal være sikre på, at der er andre, der tager hånd om én," siger personalechef i Direktoratet for Kriminalforsorgen Liselotte Bering Liisberg.

Tema: Dage, der ændrer livet

Fængselsfunktionæren sætter fokus på arbejdsdage, hvor kollegaer pludselig står midt i en voldsom og kritisk situation. Dage, der ændrer livet. Artikelserien beskriver seks medarbejders oplevelser og tiden efter.

en ny grunduddannelse vil gøre fængselsfunktionærene bedre rustede i fremtiden. Det samme gælder kolleganetværket, hvor kollegaer uddannes til at hjælpe andre kollegaer helskindet igennem.

Supervision til alle

Kim Østerbye håber, at supervision bliver en mulighed for alle medarbejdere i Kriminalforsorgen.

"Med det job fængselsfunktionærene har, er der stor sandsynlighed for, at de kommer til at opleve ting, der har voldsom eller dramatisk karakter. Derfor er det vigtigt, at alle bliver tilbudt supervision. Både til at klare de meget voldsomme hændelser, men måske især for at få talt om alle de andre problematiske og konfliktfyldte situationer, man oplever i løbet af en arbejdsdag," siger Kim Østerbye.

Men supervision kan ikke klare det hele. Kim Østerbye efterlyser mere opbakning fra lederne: "Mange fængselsfunktionærer oplever, at deres arbejdsgiver mangler omsorg og ikke bakker op - eksempelvis når de er nødt til at melde sig syge fra jobbet. Jeg mener, at det skal understreges ude i institutionerne, at kriseberedskab er et arbejdsgiveransvar," siger Kim Østerbye. I Direktoratet for Kriminalforsorgen er man godt klar over, at der hele tiden skal kastes lys på problemstillingen.

"Vi skal fortsat fokusere på, at lederne er gode til at spotte de her problemer. De skal have de rette værktøjer og være godt nok klædt på," siger Liselotte Bering Liisberg. ■

Af Rikke W. Sjølin

Nyt kriseberedskab i Københavns Fængsler

Københavns Fængsler har ændret sit krisepsykologiske beredskab. Nu skal ledelsen i højere grad tage ansvar, når medarbejdere udsættes for vold.

"Man skal ikke eksportere kriseberedskabet ud til de ansatte.

Det er i bund og grund et ledelsesansvar," sådan lyder budskabet fra psykolog Robert Benjamin Andersen, Københavns Fængsler.

Han er hovedkraften bag et nyt beredskab, som er forankret hos fængslets ledelse.

"Tidligere overlod man for meget til kollegaerne, når medarbejderne oplevede ekstremt følelsesmæssige situationer. Nu har vi skabt mere ledelsesfokus omkring dette område," siger Robert Benjamin Andersen.

Der er god grund til at være velforber-

redte i Københavns Fængsler. Alene i 2007 var der 13 kritiske hændelser, som berørte 89 medarbejdere i fængslet.

"I mange tilfælde taler vi om meget voldsomme sansepåvirkninger. For eksempel når medarbejdere oplever en indsat begå selvmord. Det er noget, som påvirker alle," siger Robert Benjamin Andersen.

Debrieferkorpset skåret ned

Det nye beredskab betyder, at der ikke er fængselsfunktionærer i debrieferkorpset længere. Det er det korpset, som træder til, når medarbejdere har oplevet voldsomme situationer.

"Rigtig mange fængselsfunktionærer er gået ind i arbejdet med rank ryg og mandsmod, men mange fik aldrig lejlighed til at yde krisestyring," siger Robert Benjamin Andersen.

Han tror, at det er bedre, at korpset består af få medarbejdere på chefniveau, som løbende bliver efteruddannede: "De kan i højere grad gå ind med autoritet og sikre, at der ikke trækkes flere medarbejdere end nødvendigt ind i disse hændelser," siger Robert Benjamin Andersen.

Han henviser til, at der ofte samler sig mange tilskuere, når der sker noget dramatisk. Det kan betyde, at for mange bliver involverede i begivenhederne.

Positiv feedback

Afdelingsformand for Dansk Fængselsforbund, David Jensen, er glad for det nye beredskab.

"Den tidligere ordning fungerede ikke optimalt. Det er vigtigt, at ledelsen tager større ansvar i disse situationer. De foreløbige tilbagemeldinger fra medarbejderne er positive," siger David Jensen. Han sidder med i en styregruppe, som følger området.



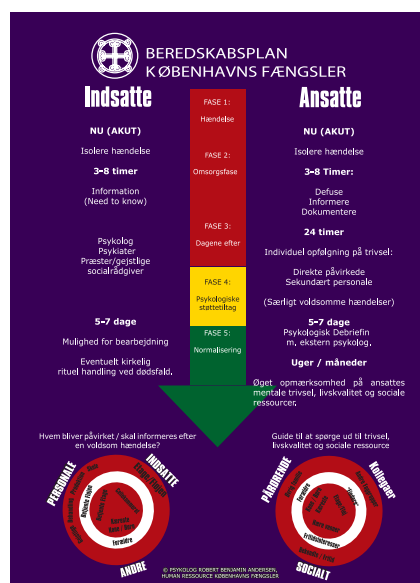
Afdelingsformand David Jensen er tilfreds med det nye kriseberedskab på Københavns Fængsler.

Det har gruppen gjort siden september sidste år, hvor ordningen i praksis trådte i kraft.

Også personalechef Pernille Iversen er tilfreds med ordningen: "Vi var tidligere ikke gode nok til følge op, når medarbejdere blev udsat for noget kritisk. Det har medvirket til, at vi har haft mange langtidssygemeldte. Det nye beredskab sikrer bedre opfølgning," siger Pernille Iversen.

Pernille Iversen fremhæver også, at fængslet samarbejder med Rigshospitalets krisepsykologiske enhed og Falck Healthcare, når der er brug for opfølgning efter voldsomme begivenheder. ■

Af Søren Gregersen



Ikke-voldelig kommunikation vinder frem i Helsingør

I september 2006 bragte vi i Fængselsfunktionæren en artikel, som beskrev fængselsfunktionær fra Arresthuset i Helsingør, Mona Dahls, oplevelser omkring hendes kursusforløb i ikke-voldelig kommunikation. I marts 2007 afsluttede Mona Dahl sin uddannelse.

Fængselsfunktionær Mona Dahls intentioner, efter hun havde gennemført kursusforløbet i ikke-voldelig kommunikation, var selvfølgelig at udbrede kendskabet til det i den helt store stil. Det

skulle gøres både teoretisk og i praksis. Når hun tænker tilbage, kan hun godt se at hun bar sig forkert ad. Hendes omgivelser var nemlig ikke parat til at lade sig revolutionere. Med hendes egne ord, så gav det "nogle gevaldige hug" når hun forsøgte sig med ikke-voldelig kommunikation i dagligdagen i Arresthuset i Helsingør. Der har selvfølgelig også været positive stunder. Blandt andet er hun flere gange blevet kontaktet af kollegaer fra Kriminalforsorgen som ville høre nærmere om mulighederne for at lære noget om ikke-voldelig kommunikation og hvordan man opnår bevillingen til disse kurser. Mona Dahl har indset, at hun ikke kan omvende Arresthuset i Helsingør helt alene, så i stedet har hun koncentreret sig om at få sendt nogle kollegaer af sted på seks dages grundkursus i ikke-voldelig kommunikation.

Skilsmisser og lykkepiller

En af de kollegaer, som har været af sted på seks dages grundkursus i ikke-voldelig kommunikation er fængselsfunktionær Charlotte Brandt Jakobsen som også arbejder i arresthuset. For hendes vedkommende var det en meget blandet oplevelse at deltage i kurset. Normalt forbinder man et kursus med et bord og en stol og en eller anden form for indlæring. Da deltagerne ankom til Brenderup Højskole på Fyn blev de mødt af tyve stole i en rundkreds og en vase med blomster i midten. Derefter handlede det om deltagerens egne behov og følelser. For Charlotte Brandt Jakobsen var det en meget grænseoverskridende oplevelse at se kursisterne sidde og græde på stribet og fortælle om ulykkelige skilsmisser og deres forbrug af lykkepiller. Faktisk overvejede hun allerede den første aften at

Charlotte Brandt Jakobsen (til venstre) og Mona Dahl har fået stor støtte af ledende overvagtimester Hans Larsen.





Charlotte Brandt Jakobsen håber at kunne gennemføre det etårige kursusforløb i ikke-voldelig kommunikation i 2008.

rejse hjem fra Fyn. Hendes indgangsvinkel var nemlig, at hun skulle bruge det rent arbejdsmæssigt og derfor ikke havde behov for at vende vrangen ud på sig selv. Men efterhånden som hun kom længere hen i kurset og fik en del ahaoplevelser og en følelse af at det var noget hun kunne få stor gavn af, voksede glæden ved at deltage i forløbet. Nu bruger hun ikke-voldelig kommunikation både privat og på sit arbejde. Det har givet hende en større bevidsthed omkring god kommunikation. Samtidigt har hun fået sat ord og begreber på hvad det er hun egentlig gør.



Mona Dahl glæder sig over at flere kollegaer i Kriminalforsorgen får øjnene op for ikke-voldelig kommunikation.

Pengene er brugt

Fængselsfunktionær Charlotte Brandt Jakobsen har fået så meget blod på tanden, at hun har søgt Direktoratet om mulighed for at komme på det samme etårige kursusforløb som Mona Dahl har gennemført. Desværre har Direktoratet meldt tilbage at kassen foreløbig var tom for den slags aktiviteter.

Mona Dahl søgte samtidigt Direktoratet om mulighed for at komme på den toårige uddannelse i formidlingsdelen. Hun modtog også et afslag. Men efter at hun havde overbevist Direktoratet om vigtigheden af, at hun kom på dette kursus, samt tilbudt at hun godt selv ville stille timerne til rådighed, har Direktoratet indvilliget i at bevillige hende økonomisk støtte. Mona Dahl regner selv med at hun begynder på dette kursus om et års tid.

Ledelsen bakker op

For både Mona Dahl og Charlotte Brandt Jakobsen har det været vigtigt, at ledelsen i Arresthuset i Helsingør har bakket 100 % op om projektet. For ledende overvagtimester Hans Larsen har det været helt naturligt. Han ser en stor styrke i, at jo mere og bedre kommunikation der er i arresthuset, jo større mulighed er der for at undgå konflikter. For Hans Larsens vedkommende spiller det ikke den store rolle om det hedder ikke-voldelig kommunikation eller noget andet. Det vigtigste er, at det munder ud i en ordentlig dialog.

Samtidigt har han det princip, at hvis der er medarbejdere som virkelig brænder for noget, så skal ledelsen strække sig vidt for at opfylde disse ønsker. Hans Larsen begrunder det med at der er større sandsynlighed for at de ansatte får "noget med hjem", hvis det er noget de virkelig brænder for, end hvis de bare finder et tilfældigt kursus i kursus-

Hvad er ikke-voldelig kommunikation?

Der er en særlig måde at udtrykke sig på, som øger sandsynligheden for, at alle menneskers behov bliver opfyldt, uden brug af magt og vold.

Ikke-voldelig kommunikation er formuleret af den amerikanske psykolog Marshall Rosenberg.

Kilde: www.rosenlundkurser.dk

kataloget, som indebærer fire dage på Lunde.

God kommunikation i Arresthuset i Helsingør

Mona Dahl og Charlotte Brandt Jakobsen er enige om at der er en god kommunikation i det nordsjællandske arresthus. Huset er præget af dygtige medarbejdere, der har kommunikation som deres fortrukne kompetence. At Helsingør skiller sig ud fra de øvrige arresthuse på Sjælland er også blevet bemærket på omegnens politistationer. For flere politifolk har bidt mærke i at deres klienter bliver glade for meddelelsen om, at næste stop er Arresthuset i Helsingør.

Fængselsfunktionær Charlotte Brandt Jakobsen kan se en klar fordel i, at ikke-voldelig kommunikation blev mere udbredt i Kriminalforsorgens regi. Løsningen kunne være at optage kurset i Kriminalforsorgens Kursuskatalog eller give de prøveansatte et kursus når de begynder på GF-1. Hun har faktisk allerede lavet en aftale med kursusleder og certificeret træner Carsten Schacht-Petersen, som går ud på, at hvis Charlotte Brandt Jakobsen er i stand til at samle deltagerne nok, så vil han meget gerne afholde et målrettet kursus for fængselsfunktionærer. Hvis der er nogle som kunne være interesseret i dette flotte tilbud, så er de velkomne til at tage kontakt til Charlotte Brandt Jakobsen i Helsingør. ■

Af Christian Pilt

En idé bliver til virkelighed

Kærshovedgård har fået en stoffri afdeling.

Da jeg ankom til Kærshovedgård blev jeg modtaget af en glad afdelingsleder Hans Kristian Vemmelund og formanden for betjentforeningen på Kærshovedgård, Ulla Henriksen.

Årsagen til mit besøg på fængslet er den nye stoffri afdeling, som blev indviet ved årsskiftet.

"Ideen til afdelingen blev spiret hos fængselsfunktionær Annette Olsen, hvorefter der blev nedsat en tværfaglig arbejdsgruppe. Projektet har været fremsat både på SU og i SISU. Dernæst blev den godkendt og sat i værk. Det er gået utrolig hurtigt. Og en idé skabt af personalet giver bevis for stort engagement og opfindsomhed. Samarbejdet på tværs af faggrupperne er også blevet styrket i dette projekt," siger afdelingsleder Hans Kristian Vemmelund.

På afdeling GH, hvor afdeling H er

den nye stoffrie afdeling bliver jeg pænt modtaget af fængselsfunktionær Annette Olsen, der i dagens anledning har samlet næsten hele arbejdsgruppen, som stod bag projektet. Arbejdsgruppen bestod af socialrådgiver Max Lester, værkmester Karsten H. Jensen, fængselsfunktionær Mikkel Kronborg og fængselsfunktionær Annette Olsen.

"Ideen blev skabt for ca. 1,5 år siden, idet flere indsatte tit spurgte om, at hvornår man begynder at gøre noget for indsatte som ikke er narkomaner. Dette satte så nogle ideer i gang inde i mit hoved; at man måske kunne lave en stoffri afdeling her på Kærshovedgård. Jeg forelagde så ideen for ledelsen og den blev taget godt imod. Afdelingsleder Hans Kristian Vemmelund nedsatte så en tværfaglig arbejdsgruppe, hvor vi fandt ud af alt det praktiske og det med økonomien, da det krævede nogle ændringer på afdelingen. Der blev sendt en ansøgning til direktoratet omkring det økonomiske, da det krævede indkøb af køleskabe til hver enkelt celle, samt et låsesystem for de indsatte,

Alle ansatte og indsatte på afdelingen føler, at man er kommet godt fra start og at det er en god ide, at starte en afdeling op, hvor man kan afsone i fred og ro og uden hverken alkohol eller euforiserende stoffer. Det giver et godt miljø på afdelingen. Arbejdsgruppen kan undres over, at der kun findes yderligere ét åbent fængsel, nemlig Horserød, som har en lignende afdeling med tilbud om stoffri afsoning.

der er låst inde på afdelingen – dog har de et nøglekort som de kan låse sig ud med – men det er sikkerheden for, at andre medindsatte fra andre afdelinger ikke kommer ind på den stoffrie," siger Annette Olsen.

Der blev også bygget et hegn omkring afdelingen – ikke for at holde de indsatte på afdelingen inde, men for at holde andre ude, og dermed undgå at der bliver lagt stoffer og lignende ind på afdelingen.

Da forslaget blev endelig godkendt i SU og SISU gik det rigtig hurtigt med ombygning og ændringerne kom godt i gang.

Arbejdsgruppen havde forinden været på besøg på Statsfængslet i Horserød, som har en stoffri afdeling med nogenlunde de samme kriterier.

"Afdelingen blev indviet den 1. januar 2008 og indsatte fra hele fængslet, som har ønsket at komme på afdelingen er flyttet hertil og nyindkaldte indsatte



Afdelingsleder Hans Kristian Vemmelund og formanden for lokalforeningen af DF ved Kærshovedgaard Ulla Henriksen.



Arbejdsgruppen bestående af initiativtageren til projektet, fængselsfunktionær Annette Olsen, værkmester Karsten H. Pedersen og socialrådgiver Max Lester. Alle er tilfredse med den nye stoffri afdeling, der allerede nu ser ud til at blive en succes. (Fraværende var fængselsfunktionær Mikkel Kronborg).

som har ønsket at afsone stoffrit er kommet direkte til den stoffrie afdeling, hvis kriterierne for at afsone her er opfyldt. Der bliver sendt et tilbud ud til de nyindkaldte, om afsoning på den nye afdeling. Her midt i januar er 21 af de 25 pladser allerede besat og de sidste regner vi med at tage i brug indenfor 10 dage," siger Annette Olsen.

For at afsone på den stoffri afdeling underskriver man en kontrakt om at man vil afsone stoffrit. Hvis man ikke overholder dette, bliver man sendt tilbage, hvor man kom fra, uden nogen muligheder for at "skaden" kan undskyldes. Der er ingen pardon og der er ikke plads til fejltagelser. Der skal aflægges rene urinprøver fra første dag - dog ved indsatte med domme over 60 dage skal urinprøverne være rene inden 8 uger ellers må man forlade afdelingen. Ligeledes fordres der ro og orden på afdelingen. Men der er ikke tilbud om behandling, blot er der garanti for afsoning uden alkohol og narkotika.

På spørgsmålet om, hvordan afdelingen så er kommet fra start, siger socialrådgiver Max Lester: "Efter cirka 10 dage havde vi narkotikahunde på besøg

og da fandt vi 20 gram hash hos en indsat. Den indsatte blev herefter flyttet til en anden afdeling på fængslet. En af de ting, som vi ikke nåede inden vi tog afdelingen i brug var faktisk at cleare den helt af."

Værkmester Karsten H. Jensen udførte alt det praktiske sammen med de øvrige værk mestre omkring ændringerne af afdelingen så som bl.a. nøglesystemet. Hver indsat er udstyret med et nøglekort, hvori der er indbygget en chip, som så åbner døren til afdelingen.

Kris Danmark er vældig interesseret i projektet og dette er behandlergruppen for hashmisbrugere i Statsfængslet Midtjylland Nørre Snede også.

Samtidig er man også meget interesseret i at indsatte som er færdige med deres behandling for misbrug af alkohol ved Punktum her på Kærshovedgård kan overgå til den stoffri afdeling, som et led i en rolig og ustresset afsoning uden stoffer og alkohol netop for at fastholde dem i deres afholdenhed.

Alle i arbejdsgruppen er enige om, at dette projekt fra starten kun har været mødt med positive tiltag fra både kollegaer i alle faggrupper og ledelsen samt

de indsatte. Alle afdelingerne har været oppe på mærkerne for at finde indsatte, som kunne flyttes til den stoffri afdeling ved afdelingens start.

Samtidig retter arbejdsgruppen en stor tak til Statsfængslet i Horserød – specielt til Dora Nielsen, som har været en stor hjælp, for at dette projekt kunne lykkes. Afdelingen har i skrivende stund kun fungeret i 14 dage, og det ser ud til at blive en succes.

Da den føromtalte indsatte blev taget med de 20 gram hash reagerede de medindsatte med at tilkendegive overfor personalet, at man ikke vil stikke sine medindsatte, men at man i sådanne tilfælde fremover vil bede den "uheldige" indsatte om selv at gå ind at melde, at nu er den gal, i stedet for at blive taget i undersøgelse. Dette for netop at gøre afdelingen til et godt og misbrugsfrit område. Det må vel kaldes selvjustrits, når det er bedst.

Da fængselsfunktionær Annette Olsen viser undertegnede rundt på afdelingen føler jeg virkelig en god ånd og hyggelig atmosfære hviler over stedet. ■

Af Lis Vig

Chris i Arresthuset i Vejle



Sundheden i højsædet hos personalet i Arresthuset i Vejle.

Sygeplejerske Lotte Olesen har i flere år gået og tumlet med tanken om at lave en sundhedsdag for personalet og deres familier i Arresthuset i Vejle. Hun søgte derfor Forebyggelsesfonden om midler til sit forehavende og pludselig en dag får hun kr. 50.000,00 til at gøre sin drøm til virkelighed.

Sammen med arrestforvarer Jan Daugaard og souschef Dan Møbjerg Christensen går hun i aktion og får kontakt til Chris Macdonald (kendt fra Chris på chokoladefabrikken, hvor det ender med at personalet får byttet chokoladen ud

med noget sundt i frokostpakken/køleskabet). Smidstrup/Skærup skole bliver nu rammen om aktivitetsdagen og datoen bliver den 19. januar 2008.

Dagen starter med et foredrag af Chris Macdonald, som på sin herlige, energiske måde fortæller om kroppens egenskaber og at aktivitet spreder livsglæde for alle. I gymnastiksalen er alle 70 fremmødte i fuld aktion og der ses livsglæde og smil hos alle og også sved i litervis drænes fra deltagerne. Instruktørerne roser også de deltagende for deres aktivitet. Alle – både børn og forældre kæmper en brav kamp.

I pauserne spises der sund og næringsrig mad – og selvfølgelig er der også frisk frugt i massevis.

Sidste akt med Chris' personale er at lære, hvordan man laver gymnastiske

øvelser på en stol. Det vil sige, at mens man arbejder kan man faktisk godt gøre noget godt for lår, ben, og fødder uden at genere andre.

Afslutningsvis bliver alle deltagerne delt i mindre hold, og så går det løs i skolekøkkenet, hvor man afslutter dagen med at lave et sundt måltid mad – ikke indkøbt i specialbutikkerne – nej – nemlig i den lokale brugsforening. Så det er almindelig mad, blot sundt og nærende og meget lækkert.

Alle deltagere var meget tilfredse med dagen, og takker de ansvarshavende for en god dag. ■

Af Lis Vig

Her ses hvordan øvelserne også kan gøres siddende.



Fængselsfunktionær
Henrik Nelausen,
hans hustru Lisette
og drengene Mads,
Andreas og Emil
holdt lige en
velfortjent pause.
Familien nød dagen
og synes det var et
godt og veltilrette-
lagt arrangement.



Sundhed og samarbejde.



Også tid til en anden form for motion.

Måske man ikke lige havde lyst til
at gøre som de andre, men så kunne
synet jo nydes fra højden.

Fuld fart frem.



Ryger rygeloven?

Den 6. juni 2007 skrev vor høje dronning i vanlig højtidelig stil følgende: VI MARGRETHE DEN ANDEN, af Guds Nåde Danmarks Dronning, gør vitterligt: Folketinget har vedtaget og Vi ved Vort samtykke stadfæstet følgende lov. Herefter følger så Lov om røgfri miljøer.

Det var unægtelig en skelsættende dag for mange håbefulde borgere, der bærer på håbet om et langt og sundt liv. Livets længde kender kun nornerne, der har spundet vor livstråd, men sundheden kan man arbejde med. Vel kan man selv gøre meget, men mange usunde påvirkninger, herunder tobaksrøg, må man have hjælp til at undgå. Så derfor var der ved lovens vedtagelse mange steder en jubel, som nærmest overgik den nylige jubel over herrehåndboldens succes i det norske. Ikke siden vedtagelsen af arbejdsmiljøloven er der blevet vedtaget noget, der for alvor kan få sundhedsmæssig betydning. Nu mangler kun et alternativ til de stinkende usunde olieprodukter, der brændes af i disse selvkørende udestuer kaldet biler.

Hvorfor er lykken så lunefuld

Og hvorfor er glæden så kort. Således står der i en gammel dansk sang, som virker så uhyggelig aktuel i denne for-

bindelse. Det synes nemlig så forstemmende klart, at loven allerede er røget. Hov, hov, du gamle! Kom nu ikke for godt i gang. Du ender bare i Jyllandsposten som en gammel, negativ betjent. Nå, - dem om det. Lad dem hygge sig, som de plejer med det uvæsentlige. Så tager vi os af de virkelige problemer. Lovens formål er nemlig klart beskrevet. Man ønsker at forebygge sundhedsskadelige virkninger af passiv rygning samt forebygge, at nogen ufrivilligt udsættes for passiv rygning. Det virker bare ikke.

Det begyndte ellers så godt. Da direktoratet den 3. juli udsendte skrivelser om rygepolitikken i Kriminalforsorgen var der ikke megen tvivl om alvoren bag ønsket om at indføre rygepolitik i firmaets filialer. "Det er ikke tilladt at ryge tobak på indendørs arbejdspladser i Kriminalforsorgen," skriver direktoratet. Det er da til at forstå. Og skulle en enkelt mene, at det går nok alligevel, så læs bare videre: "Overtrædelse af reglerne om tobaksrygning anses som tjenesteforseelse, der behandles efter de gældende regler herom." Skriver direktoratet.

Loven pålægger arbejdsgiverne at udfærdige en rygepolitik, der er tilgængelig for alle medarbejdere. Det kan nok være, at de fik travlt på inspektionsgangene rundt omkring. Med stor ildhu og loyalitet blev der udformet en rygepolitik. I Nyborg blev den sendt rundt til alle: "Det er ikke tilladt at ryge inden døre, dette gælder også enkeltmandskontorer. Der er indkøbt udendørs askebægre, som vil blive opstillet snarest ved alle udgange. Vi henstiller til, at alle personaler tager positivt mod de nye regler." Skriver inspektøren. Hvor skønt. Når man fremover ser en betjent med tårer i øjnene, er det ikke på grund af tobaksrøg, men på grund af rørelse over det fremragende arbejdsmiljø.

Hvorfor nu så negativ? Det er da et enormt fremskridt, og der er ikke noget at tage fejl af. Nej, men som engageret medarbejder er man jo vant til at forholde sig kritisk og stille spørgsmål, så man havde jo, allerede inden loven blev vedtaget, set nogle problemer. Men efter henvendelser til sundhedspolitiske ordførere og de svar, der kom, regnede man sig på sikker grund. Bagefter viser det sig jo, at man har gået med øjnene fulde af tobaksrøg i så mange år, at man ikke har set hullerne i loven.

Tågen letter

Muligvis syntes Carl Nielsen det, da han skrev sit musikstykke, men det gælder altså ikke for Kriminalforsorgen. Det viser sig nemlig, at politikerne ved udformningen af loven har ladet sig inspirere af visse køkkenredskaber. Loven er hullet som en si.

"I Kriminalforsorgens institutioner bestemmer den indsatte, om der må ryges i den pågældendes opholdsrum. Det kan pålægges den indsatte ikke at ryge i sit opholdsrum i det tidsrum, hvor en ansat opholder sig der" står der i § 14 i loven. Det er jo rigtig fint. Som fængselsfunktionær har man pligt til at foretage celleeftersyn, som godt kan tage en rum tid. Der er andre ting, der kan gøre, at man må opholde sig i den indsatte celle, men hvis man ikke ligefrem har pligt til at opholde sig der, kan man jo altid kalde den indsatte på kontoret. Det er ganske vist ikke altid hensigtsmæssigt. Visse samtaler af disciplinær karakter gennemføres bedst i uformel form i celle, når det drejer sig om at undgå optrapning af konflikter. Det får så være. Vi har vore midler til at løse disse konflikter. Det er straks værre, når man har pligt til at opholde sig i cellen. Bare en halv time i en godt tilrøget celle er en ganske ulidelig ople-

velse, og det er ganske unødvendigt at spørge, om det er sundhedsskadeligt. Hovedpinen og hosten har besvaret spørgsmålet.

Det lille afsnit for indlagte på sygeafdelingen i Nyborg kan for eksempel være en for-rygende oplevelse. Selv om

de indsatte, som de pligtopfyldende væsener, de jo er, har røget deres billige hjemmerullede for lukket dør, er der en gang i mellem en yderst koncentreret atmosfære på gangarealet, fordi røgen trækker ud, når dørene bliver åbnet. Man kan næste få hoste ved tanken om

en stor fællesskabsafdeling, hvor de indsatte har siddet hele aftenen og røget for lukket dør, for så at åbne alle dørene og gå ud for at ordne de sidste ærinder lige inden afmønstring.

Disse problemer er ikke løst med rygeloven.

Hvor er det lækkert at kunne arbejde i et røgfrit miljø. (Modelfoto).



Et lille smil

Et lille smil bliver der dog plads til midt i sorgen. På inspektørmødet den 29. august var rygeloven til debat, idet der blev rejst nogle spørgsmål om, hvordan man skal forholde sig i visse situationer. Det er tilladt at ryge i besøgsrum, men hvis en indsat og en ansat, som begge er rygere, skal have en samtale i et besøgsrum, må ingen af dem ryge. Den ansatte må slet ikke ryge inden døre, og den indsatte må ikke ryge, når den ansatte er til stede.

Andre huller

Flere deltagere i inspektørmødet havde ønsket at indføre rygeforbud i besøgslokalerne, hvilket forekommer ganske naturligt, når man tænker på, hvor mange forskellige mennesker, der bruger besøgsrummene. Måske lige efter hinanden. Det må være en særpræget helhedsoplevelse som ikkeryger at komme ind i et røgslugtende besøgslokale. Imidlertid har justitsministeren i sin bekendtgørelse sidestillet det individuelle besøgsrum med den indsatte opholdsrum. Denne lille bekendtgørelse er i øvrigt et smart værktøj til at få et forbud til at blive lovligt igen.

Et andet spørgsmål, som man troede besvaret med rygeloven, er spørgsmålet om indsatte adgang til at ryge i observations- og sikringsceller. I Nyborg har det for eksempel aldrig været tilladt at ryge i sikringsceller og observationsceller. Det er jo ikke for sjov, at man lejlighedsvis tilbyder visse indsatte et, som regel, kortere ophold i en af disse suiter. Risikoen for skadevoldende handlinger under anvendelse af åben ild er derfor noget større her, hvor den indsatte, for det meste nødtvunget, har modtaget dette tilbud. Man havde så muligheden for undtagelsesvis at afhjælpe den indsatte tobakshunger ved at lade ham

ryge ude på gangen under opsyn af personale, der så måtte tåle den passive rygningssignaler.

Nu må der jo ikke ryges inden døre længere, så nu skulle det problem jo være løst. Endelig kunne personalet undgå denne røg.

Men nej.

På inspektørmødet udtrykker direktoratet den opfattelse, at observations- og sikringsceller er sidestillet med den indsatte opholdsrum i den tid, han er der. Altså må han ryge derinde. Og dog. For det fremgår af skrivelsen, at man skal tage hensyn til sikkerheden og derfor ikke kan lade den indsatte have adgang til tændstikker eller lightere.

Nu tårner problemerne sig op. Hvad gør vi nu, lille du?

Den indsatte må gerne ryge.

Han må ikke have adgang til ild.

Personalet må ikke udsættes for passiv rygning.

Jo – Direktoratet mener, at den indsatte godt kan ryge inde i cellen. Han kan jo observeres gennem ruden. Men hvordan får han ild på smøgen? Elementært. Personalet tænder for ham.

Men bliver man så ikke udsat for passiv rygning? Åbenbart ikke. Man kan måske konstatere, at så længe man kun er sammen med folk, der tænder en cigaret, så er der ingen fare på færde.

Det er forbudt, men man må godt

Justitsministerens lille smarte bekendtgørelse rummer yderligere en lille finte i denne forbindelse. Hvis nu den indsatte tilstand er sådan, at man skønner, at han ikke bør ryge for lukket dør, så kan man fravige reglen om, at rygning skal ske bag lukket dør. Bekendtgørelsens § 1, 2. pkt. siger: "Rygning i eget opholdsrum skal ske bag lukket dør, medmindre institutionen

tillader andet under helt særlige omstændigheder." Hokus pokus. Det er forbudt at ryge, men det er tilladt at ryge.

Spørgsmålet er nu, om man kan beordre personalet til at udsætte sig for passiv rygning i denne situation. Det siges at være forekommet, at en leder har foresøgt sig med en ordre hertil. Der er så vidt vides endnu ingen endelig afklaring på spørgsmålet. Skrivelsen fra inspektørmødet giver intet svar på spørgsmålet. Det nærmeste man kommer, er: "Det skal i alle tilfælde konkret vurderes, om det er forsvarligt med ovennævnte fremgangsmåde. Såfremt dette ikke er tilfældet, bør den indsatte ikke tilbydes at ryge." Skriver direktoratet. Det er imidlertid ikke personalets velbefindende, der tænkes på, men derimod den indsatte.

Med adskillige hundrede anbringelser bag sig er man nok tilbøjelig til at skønne, at hvis den indsatte ikke er i en tilstand, hvor man kunne lade ham komme ud på gangen, er han heller ikke egnet til at få lov til at ryge for åben dør. Under alle omstændigheder tvinger det personalet til at tåle passiv rygning, hvis døren tillades åben.

Tilbage står altså, at direktoratet på den ene side helst ser, at den indsatte får mulighed for at ryge, så man undgår problemer med klager eller yderligere indgriben som følge af en forøget ophidselse på grund af afslag om rygning.

På den anden side er direktoratet med god grund bekymret for sikkerheden i forbindelse med åben ild. Der skal jo nok stadig være nogle få, der husker den gamle sag fra Ringe, hvor en indsat brændte sig af i sikringscellen. Han havde ikke fået lov at ryge, men den gamle inspektør var en mand med holdninger, og han ønskede ikke flere indgreb end absolut nødvendigt. Derfor blev den indsatte ikke afklædt, og derfor

*Der er naturligvis
alternative løsninger ...*

lykkedes projektet med ildspåsættelsen. Man husker stadig interviewet i radioen med inspektøren, der uden forbehold tog ansvaret for episoden, idet han understregede, at det alene var hans beslutning, hvordan disse anbringelser skulle foregå. Som direktoratet formulerer sig her, nager tvivlen. Hvis der sker uheld, vil man så høre en stillingtagen, som aftvinger en den samme umiddelbare respekt, eller skynder man sig at finde en god bisidder.

Lov om røgfri miljøer eller rygelov

Loven hedder officielt Lov om røgfri miljøer, men kaldes i daglig tale rygeloven. Som det fremgår af de beskrevne problemer er rygeloven afgjort den mest præcise betegnelse. Formålet med loven er ganske klart. Alle har ret til at kunne arbejde i et røgfrit miljø. Derfor er det forbudt med mindre andet fremgår af lovens bestemmelser. For vort firmas vedkommende betyder det, at justitsministeren fastsætter nærmere bestemmelser. Det har den unge dame så gjort med lige præcis de undtagelser, som giver mulighed for, at direktoratet kan slutte sig til nogle retningslinier, hvorom det bedste man kan sige er, at hvis den indsatte holdes i ro, der ikke sker uheld, og personalet ikke laver vrøvl over røgen, så går det fint.

At loven ikke fungerer, er ikke blot et problem i Kriminalforsorgen. I Nyhedsavisen den 25. januar i år kan man læse, at hver fjerde medarbejder stadig bliver udsat for passiv rygning. I artiklen citeres Morten Linnemann, der er kommunikationskonsulent i Lungeforeningen, for at sige, at rygeloven er alt for slap. "Problemet er, at der er undtagelser i loven. Blandt andet må man ryge på enkeltmandskontorer og i rygekabiner, men man kan ikke forhindre, at røgen



slipper ud til andre og generer dem, som går forbi ude i gangarealerne," siger Morten Linnemann. Hermed rammer han lige præcis ned i vore problemer med lov om røgfri miljøer som blev til rygeloven.

Morten Linnemann anbefaler i øvrigt, at man melder det til Arbejdstilsynet, når man føler sig udsat for passiv rygning.

Det kunne være spændende at høre, hvad Arbejdstilsynet mener om sagen. ■

Af Billy Larsen

Lean Dem ikke ud

I gamle dage, da en togrejse fra Odense til hovedstaden var et heldagsprojekt og resten af storebæltskaffen kunne tages med hjem og bruges som træbeskyttelse, kunne man på vinduesrammen i togkupeerne se et fint lille messingskilt med den formanende tekst: Læn Dem ikke ud.

I dag går både togrejser og alt andet meget hurtigere. Når kroppen ankommer til Hovedbanegården er sjælen stadig et eller andet sted mellem Ringsted og Roskilde. Der er måske grund til generelt at sætte tempoet en anelse ned, så sjælen når at komme med. Visse virksomheder, herunder Kriminalforsorgen, kunne måske godt bruge et skilt over hoveddøren med teksten: Lean Dem ikke ud.

Lidt avislæsning og en søgen rundt på Kriminalforsorgens intranet viser, at der med eksprestogsfart breder sig en masse tilsyneladende nye og smarte begreber og systemer. Smarte konsulenter iført slips, hurtigt talestrøm og computerbaseret fremvisningsteknologi optræder som moderne vækkelsesprædikanter med den evige frelse i form af smarte plancher med stikord og korte, effektive læresætninger, som er lige til at tage med hjem og bruge, når man altså lige har afleveret en passende bid af firmaets likvide kapital til konsulenten. Og hvilken leder, måske særligt i den offentlige sektor, med et stramt budget, resultat-

kontrakter og for højt sygefravær tør sige nej til den evige frelse, når prædikanten kan henvise til det nyvundne himmerige i Ford og Toyota. Der er ikke noget at sige til, at ledere, der er lige ved at komme for sent til prædikantens foredrag på grund af et vigtigt møde og allerede en halv time inde i foredraget nervøst skæver til uret, fordi det næste møde nærmer sig, ikke når at tænke igennem, hvad man er på vej ud i.

Lean – Hvad er det nu for noget

Det viser sig, at der er skrevet tykke bøger om emnet. Det har nærmest udviklet sig til en filosofisk retning af religiøse dimensioner. Overskrifterne er: Alt kan og bør produceres i lineære forløb. Og: Undgå spild.

Historien tager udgangspunkt i 1913, hvor Ford indførte samlebåndsproduktion. Senere overtog japanerne principperne, og hos Toyota udviklede man systemet til perfektionisme.

Lean betyder slanke eller trimme. Prædikanterne foretrækker at bruge trimme, fordi det fører tilbage til træningslokalet. Man trimmer, altså bringer i form, virksomheden. Hvis man siger slanke, så får medarbejderne bare øje på virkeligheden og begynder at lave vrøvl. I dag regner man med fem trin i filosofien:

1. Specificer, hvad der skaber værdi for kunden.
2. Identificer de ikke-værdiskabende aktiviteter og eliminer dem.
3. Skab flow omkring de arbejdsgange, der skaber værdi.
4. Producer kun det, som kan trækkes fra kunden just-in-time.
5. Stræb efter det perfekte ved løbende fjernelse af spild.

Det første punkt handler om at præcisere, hvad der dækker kundens behov, altså at præcisere opgaven.

I punkt to skal man finde alle de aktiviteter, som er uden værdi for kunden. Det vil sige, at man fjerner alt spild herunder tidsspilde. Dette punkt er et nøglepunkt, som går igen i det følgende punkt om flow.

Punkt fire handler om kun at producere det, som kunden vil have. Altså: Lav kun det nødvendige.

Sidste punkt handler igen om konstant at være på vagt overfor spild ved konstant at gennemføre forbedringer i produktionen. Det er vigtigt, at der placeres procesansvar og kompetence ude i virksomheden. Det vil sige, at alle skal have medansvar for processen.

Filosofien har sit udspring i produktionsvirksomheder, men kan den også bruges i administrationen?

Spørg aldrig en vækkelsesprædikant om hans frelserfilosofi har begrænsninger!

I bogen "God leanledelse" beskrives hvordan man kan indføre lean bl.a. i administrative områder.

Det er de samme punkter, der går igen, men de formuleres lidt anderledes:

1. Organisering af opgaverne.
2. Styling. Ledelsen skal ind og styre synligt.
3. Synlighed. Skal forstås helt konkret. Altså synlige aktiviteter med åbne kontormiljøer, tydelig skiltning og reoler de rigtige steder.
4. Lav standarder. Tydelige forretningsgange og procesbeskrivelser.
5. Tydeliggør ansvaret. Hvis medarbejderne ikke involveres, føler de ikke ansvar.
6. Skab flow. Man skal sørge for smidige arbejdsgange.
7. Forebyg fejl. Fejl skyldes dårlige processer, manglende standarder og afgrænsning af ansvar.
8. Løbende forbedringer. Ledelsen skal gå foran, og medarbejderne skal være med til at pege på forbedringer.

9. Maksimer kundeværdi. Find ud af, hvad der har værdi for kunden.

Topstyring og besparelser eller effektivisering og bedre arbejdsmiljø

Det drejer sig altså om, at ledelsen og medarbejderne sætter sig sammen og i forening analyserer arbejdsgangen i firmaet. Derefter går man i gang med at luge ud i alle uhensigtsmæssige procedurer. Hvilken vej går sagsakterne? Bliver der lavet dobbelt papirarbejde? Forsinkes en sag på grund af en uhensigtsmæssig papirgang mellem flere involverede sagsbehandlere?

Derefter går man i gang med planen. Herunder kan det komme på tale at bygge om i et kontormiljø jf. åbenheden.

Man laver en standard for hele forretningsgangen. Samtidig gør man det klart, hvem der er ansvarlig for hvad undervejs.

Det springende punkt er, at der bliver tid eller personer tilovers i forhold til tidligere. Leanprædikanterne bliver angrebet for at lave besparelser, men de forsvare sig lige så indædt med, at dette overskud skal bruges til at nedbringe stress og sygefravær, så der kommer et bedre arbejdsmiljø ud af det. Samtidig skal denne ekstra ressource bruges til at skabe fortsatte forbedringer i firmaet.

På Kommunikationsforum.dk er der et indlæg fra Flemming Thøgersen, der er projektleder/Lean-agent. Han beskriver, hvordan de fleste virksomheder fejler i arbejdet med Lean, fordi de kun bruger nogle enkelte elementer. Først og fremmest glemmer de, at det er lederne, der skal gå forrest og fjerne forhindringer.

Dernæst bruger man ikke de frigivne ressourcer til at skabe løbende forbedringer. Man bruger for det meste Lean til at indskrænke i personalet, så man får

den hurtige gevinst. Det understreges, hvor vigtigt det er, at medarbejderne deltager aktivt i de løbende forbedringer. Flemming Thøgersen skriver: "Hvor mange ansatte har ikke igennem tidens løb kommet med forslag til forbedringer og er blevet mødt med følgende kommentar! Det skal du ikke bekymre dig om, du skal bare passe dit arbejde så skal jeg (lederen) nok tage mig af de andre ting!" skriver Flemming Thøgersen, og han fortsætter: "Lean er en vækststrategi hvilket betyder at der aldrig må fyres folk pga. Lean-tiltag, tværtimod skal man give dem større garanti for sikkerhed i ansættelsen." skriver Flemming Thøgersen.

Denne kraftige understregning er nødvendig for Leanprædikanterne, fordi det netop er kernen i kritikken af Lean. Lean adskiller sig ikke væsentligt fra andre gammelkendte rationaliseringsværktøjer. Alle virksomheder vil have lavest mulige omkostninger, og her er endnu en chance, hvor man med lidt held og sles tale, oven i købet kan få medarbejderne til at spare sig selv væk.

Kritikerne peger yderligere på, at disse Leanskemaer vil dræbe alt initiativ, fordi de har den religiøse dimension, hvor ingen tør sige det guddommelige system imod. Samtidig har man placeret ansvaret ude hos de enkelte medarbejdere, så hvis noget går galt, så ved vi godt, hvem der har skylden. Tænk, hvis man nu tog et initiativ, og det gik galt! Så hellere holde sig til skemaet, indtil ledelsen siger noget andet.

Hvad var det så, de gjorde i direktoratet

På intranettet kan man den 12. oktober 2006 under overskriften "Klientkontorets arbejde skal forenkles" læse, at man er i gang med noget helt nyt.

Man kan læse, at direktoratet skulle

spare tre medarbejdere fra 2005 til 2007. Samtidig var der stærkt pres på klientkontoret som følge af højt belæg og afvikling af ventekøen. Man følte sig derfor tvunget til at gøre et eller andet.

Det blev så Lean-modellen. Og så blev der lavet gruppearbejde i direktoratet. Op på væggen med et stykke brunt papir med en beskrivelse af arbejdsgangen. Og så ud og udføre arbejdsgangen for at finde ud af, om det ikke kan gøres nemmere. Når man så har fundet ud af, hvordan det virker, så går man i gang med at lave de nye arbejdsgange.

Den 17. november 2006 kan man læse næste afsnit af føljetonen. Der har pudsigt nok været en konsulent på besøg i "de sidste måneder," som de skriver. Og der skal ikke skrives lange rapporter. Nej, man går straks i gang med at sætte ideerne i værk. Der bliver ryddet op, flyttet rundt på møblerne og sat reoler og indbakker op. Man bemærker, at der ikke nævnes noget om udbakker!

Papirernes rejse rundt i kontoret skal være så kort som mulig. Hermed er det ikke slut, for helt i leanånden fortsætter man med at holde ugentlige møder om, hvordan man yderligere kan forbedre forretningsgangen.

I denne beskrivelse nævner man, at personalet havde alt for travlt og blev stressede. Derfor satte man leanprojektet i gang. Nu husker man jo, at den 12. oktober skulle man spare tre medarbejdere samtidig med, at der var tryk på i klientkontoret. Så tilbage er spørgsmålet: Hvad var egentlig den reelle årsag til, at man har ofret en ukendt, men sikkert ikke lille pose guld på en leankonsulent.

Genialt eller bare sund fornuft

Leanprædikanterne og deres nyvundne disciple vil mene, at det er genialt. Andre

vil nok mene, at det bare er almindelig sund fornuft. I Fyens Stiftstidende den 20. januar 2008 var der en artikel om Lean. Overskriften var: "Mål- og vejledning fundet for let" I artiklen citeres administrerende direktør for FTZ, Jens Sørensen, for at sige: Mange af de udenlandske metoder er der jo ikke noget nyt i Det er bare nye ord. Tag for eksempel LEAN. Det er jo bare sund fornuft."

En tidligere topleder i bl.a. Danfoss og nu psykolog, Gerhardt F. Petersen mener, at mange af disse nye, udenlandske ledelsessystemer kan være direkte skadelige, fordi de har karakter af disciplineringsværktøjer fra kulturer, som ikke er forenelige med skandinavisk tradition. Hans eksempel er, at i USA følger man en håndbog slavisk, for det er man vant til. I Japan gør man, hvad der bliver sagt, fordi hele samfundet er bygget op omkring autoriteter. I Danmark stiller man spørgsmål, hvilket man lærer allerede i folkeskolen. For Gerhardt F. Petersen er dette kernen i problemet. Lederne er ikke tilstrækkeligt opmærksomme på dette forhold. Dette understøttes af Kim Kenlev, der er direktør for Damixa. I artiklen udtaler han: "... man skal være forberedt på, at danske arbejdere i langt højere grad stiller spørgsmål ved det, der kommer. Bare fordi man er direktør, så er det her i landet ikke ensbetydende med, at det er rigtigt."

Hvad blev der af gamle dages samtale

I omtalen af klientkontorets leanprojekt er der en udtalelse fra en fuldmægtig, der efter tre års ansættelse mener, at det er nødvendigt at effektivisere. Han peger på, at en sag går gennem utroligt mange hænder. Gad vide om dette unge menneske ikke har haft nogle gode ideer, men har holdt sig tilbage. Det interessante er netop, at leanagenten,

Flemming Thøgersen, som citeret ovenfor, påpegede at ikke alle ledere er parate til at lytte til medarbejderne. I hvert fald ikke før en udenbys konsulent har fortalt dem, at det må de godt.

Men hvis det nu virker, og folk er glade for det? Ja, det vil man da håbe, at de bliver. Hvis medarbejderne i direktoratet får en større jobtilfredshed ud af det, så er meget vundet.

Det er for en del også tilfældet med Nyborgs teambuildingkurser om hvilke, og de store resultater, der kom ud af dem, man nylig har kunnet læse i dette blad. Objektivt set er det imidlertid et spørgsmål, om man ikke alle steder kunne have nået de samme resultater uden dyr konsulentbistand, hvis der umiddelbart havde været lydhørhed for forandringer. En lille ting som ændring af procedurerne for medicinudlevering på sygeafdelingen i Nyborg var jo foreslået uden resultat længe før de afholdte teambuildingkurser.

Efter sammenlagt mere end 30 år i statens tjeneste står de gamle dage i et særligt lys. Dengang var alting meget bedre. Nej, det var ej! Men noget har ændret sig til det værre. Hvor blev samtalen af? På trods af de gamle hierarkiske organisationsstrukturer var vejen fra gulv til loft kortere end den er i dag. Der er lavet adskillige strukturændringer i min tid, og hver gang er tingene blevet en lille smule mere komplicerede. På papiret er der lagt kompetencer ud på flere niveauer i organisationen, hvilket er godt. I praksis har det imidlertid betydet, at der er kommet flere mulige filtre ind i kommunikationsvejen. Når man så samtidig gennem årene og flere ombygninger har fået større fysisk afstand mellem ledere og personale, så bliver det, der på moderne pædagogdansk hedder "samtalsituationen," efterhånden ganske vanskelig.

Dernæst kunne det ofte se ud som

om, at der er kommet nye holdninger til, som går mere i retning af en resultatorienteret og strømlinet arbejdsgiverstil med mere eller mindre skjult topstyring. Der opstår således en risiko for, at man mister følelsen af medejerskab. Og her er det så, at Leanprædikanter og andre frelsere kan komme til med deres smarte plancher, glatte tale og de store regninger, som i sidste ende betales af skatteyderne.

Tidligere kunne man brumme lidt med på Helge Kjerulff-Schmidts omkvæd: "Adel og borger, præster og bønder. Vi er jo alle i samme båd." Nu er vi mere ovre i Pinafore, hvor admiralen synger. "Og fordi jeg gnuttede på dem, som sidder højt på strå, så endte jeg med kors og bånd og stjerner på." ■

Af Billy Larsen

ØKONOMISK STØTTE TIL STUDIETURE

for

KRIMINALFORSORGENS PERSONALE

Etatsudvalgets Fritidsudvalg henleder opmærksomheden på at interesserede rejsearrangører fra nedenstående tjenestesteder kan ansøge om tilskud til studieture i perioden **01. juli 2008 - 30. juni 2009**.

Område 3: Sjælland, Bornholm, Grønland og DIR/KUC.

Direktoratet for Kriminalforsorgen, Strandgade 100, 1401 København K.
Kriminalforsorgens Uddannelsescenter, Biskop Svanes Vej 69, 3460 Birkerød
Institutionen Ellebæk, Ellebækvej 13 A, 3460 Birkerød
Statsfængslet ved Horserød, Esrumvej 367, 3000 Helsingør
Statsfængslet i Jyderup, Søbæksparken 136, 4450 Jyderup
Arresthuset i Frederikssund, Torvet 4, 3600 Frederikssund
Arresthuset i Helsingør, Prøvestensvej 3, 3000 Helsingør
Arresthuset i Hillerød, Torvet 2, 3400 Hillerød
Arresthuset i Holbæk, Rådhusvej 1, 4300 Holbæk
Arresthuset i Kalundborg, Slotsvænget 1, 4400 Kalundborg
Arresthuset i Køge, Kongsberg Allé 6, 4600 Køge
Arresthuset i Maribo, Museumsgade 6, 4930 Maribo
Arresthuset i Nakskov, Tømmergade 2, 4900 Nakskov
Arresthuset i Nykøbing Falster, Slotsgade 35, 4800 Nykøbing Falster
Arresthuset i Næstved, Ramsherred 2, 4700 Næstved
Arresthuset i Ringsted, Tinggade 15, 4100 Ringsted
Arresthuset i Roskilde, Jernbanegade 21, 4000 Roskilde
Arresthuset i Rønne, Landemærket 29, 3700 Rønne
Arresthuset i Slagelse, Rytterstadsstræde 6, 4200 Slagelse
Arresthuset i Vordingborg, Algade 97, 4760 Vordingborg
Afdelingen på Bornholm, Sct. Mortensgade 17, 3700 Rønne
Afdelingen i Nordsjælland, Torvet 3-5. 1., 3400 Hillerød
Afdelingen i Roskilde/Midt- og Vestsjælland, Støden 18, 1., 4000 Roskilde
Afdelingen i Sydsjælland og Lolland Falster, Strandgade 24, 1., 4800 Nykøbing F.
Formanden for Dansk Fængselsforbunds afdeling i Grønland.

Område 4: Fyn, Grønland og Rejseholdet.

Lunde Kursuscenter, Højevej 29, Lunde, 5771 Steenstrup
Statsfængslet i Nyborg, Vindingevej 36, 5800 Nyborg
Statsfængslet i Ringe, Boltinggårdvej 10-12, 5750 Ringe
Statsfængslet på Søbysøgaard, Søvej 27, Nr. Søby, 5792 Årslev
Arresthuset i Assens, Toftevej 29, 5610 Assens
Arresthuset i Odense, Tinghusgade 2, 5000 Odense C.
Arresthuset i Svendborg, Tinghusgade 41, 5700 Svendborg
Afdelingen på Fyn, Ørstedsgade 28 C, 5000 Odense C.
Kontraktpensionen på Fyn, Bøjdenvej 35, Egeskov, 5772 Kværndrup
Formanden for Dansk Fængselsforbunds afdeling i Grønland.

Opmærksomheden henledes på, at en studietur skal arrangeres, således at den står åben for interesserede deltagere fra alle personalegrupper og fra samtlige tjenestesteder i regionen, samt indtil 2 deltagere fra Grønland. Evt. deltagere fra Grønland afholder selv alle rejseudgifter imellem Grønland og Danmark udover udgifterne til selve studieturen.

I samarbejde med direktoratets direktion anbefales det, at stille imod lande der for tiden ligesom vi selv gennemgår væsentlige omstruktureringer på det kriminalforsorgsmæssige område. Med fordel kan der planlægges studieture til Skotland, England, de nordiske og baltiske lande eller Polen. Nærmere oplysninger kan indhentes ved Claus Tornøe, direktoratet.

Nærmere oplysninger om regler og principper for bevilling m.m. kan indhentes hos **Fritidsudvalgets kasserer, hovedkasserer Peder Jørgensen, Dansk Fængselsforbund, telefon 7255 9976 eller Fritidsudvalget formand, forstander F. Kruse-Christiansen, Pensionen Lysholmgård, telefon 7255 7720.**

Ansøgning incl. budget fremsendes senest den 31. marts 2008 til Etatsudvalgets Fritidsudvalg, Formand, Forstander F. Kruse-Christiansen, Pensionen Lysholmgård, Stavnsbjergvej 11, 2650 Hvidovre.

DEBAT

Indlæg til næste nummer af bladet skal være
redaktionen i hænde senest den 14. marts 2008

Slap nu af

Af fængselsfunktionær
Gordon Christensen,
Statsfængslet Møgelkær.

Lige i øjeblikket forgår der en heftig debat om gode/dårlige fængselsfunktionærer og ledere. Jeg synes bare lige at jeg vil gøre det klart at der også findes gode ledere i Kriminalforsorgen men ud fra alt der bliver skrevet kunne man jo få det modsatte indtryk. I min tid på KF, Nørre Snede og Møgelkær har jeg mødt lidt af hver, men generelt vil jeg sige, at de fleste af personalet/ledelsen er gode folk, der gør sit arbejde så godt som de nu kan.

Når man nu skriver debatindlæg i vores ganske udmærkede fagblad, er det så ikke muligt at moderere sit sprog en smule? Jeg har stor forståelse for frustrationerne blandt personalet bl.a. på Østjylland. De har min fulde opbakning, men udadtil har vi mindre slagkraft hvis vi ligner en flok brokkehoveder der spytter galde over de mindste ting. Ikke at jeg mener at det der forgår på Østjylland er en lille ting, men man skal føre kampen med omhu og taktik. En udenforstående der læser vores debat kan jo være tilbøjelig til at tro, at der er noget om det der bliver sagt. Tonen er aggressiv og frembrusende ... det vil sige negativ. Nogen gange er det dét der skal til MEN tænk jer om før I fyrer en bredside af.

Var det virkelig nødvendigt at vi brugte et par sider i vores fagblad på brok om uniformsslips eller ej? Det fylder så lidt i vores dagligdag og lige meget hvad, så er den nye uniform bedre end den vi havde før. Østjylland, Herstedvester, mere i løn og bedre arbejdsmiljø, det er dér vores fokus skal være og ikke på unødvendigt brok over småting. Det er igen det med at vælge sine kampe med omhu og taktik.

På det sidste har vi hørt meget om hvor mange politi'er og sygeplejersker, der overvejer at søge andet job. Det kunne jo være interessant at vide hvor mange blandt fængselsfunktionærer der går med samme overvejelser. ■



Svar til Gordon Christensen

Af forbundsformand Kim Østerbye.

Kære Gordon.

Jeg er meget enig med dig i, at debatten om gode og dårlige ledere og medarbejdere er ude af proportioner. Desværre har visse medier besluttet sig for at angribe nogle af forbundets medlemmer og forbundsledelsen på en hetzagtig vis. Derfor bliver tonen af og til rå og uforsonlig, men det er en konsekvens, når påstandene mere eller mindre ukritisk slynges rundt i medierne. Jeg er enig med dig i at tonen skal være moderat og ordentlig, men jeg lukker heller ikke øjnene for, at der er mange følelser i spil rundt omkring, som kan medføre at der fyres en bredside af i ny og næ. Og jeg ved at mange af forbundets medlemmer for tiden har brug for at "få luft" for deres frustrationer. Det vil jeg også respektere.

Uniformen har alle dage været et emne der optager de fleste medlemmer og når vi valgte at skrive om slipsetvangen er det fordi vi ved, at medlemmernes meninger herom er meget delte. En relativt stor del af fængselsfunktionærerne, at dømme efter de henvendelser forbundet har fået, ser helst, at der ikke indføres slipsetvang og forbundet har derfor foreslået, at det gøres frivilligt om man vil bære slips under tjenesten, dog således at der skal bæres slips på transportopgaver og lignende uden for institutionerne. Jeg tror at mange af forbundets medlemmer gerne ser at vi også tager denne "kamp" for at finde en løsning, der er mere fleksibel end de nuværende regler. Det kan selvfølgelig, midt i det øvrige stormvejr, virke som en bagatel, men alligevel. Der er i øvrigt næppe nogen der er mere tilfredse med den nye uniform, end Dansk Fængselsforbund, som sammen med direktoratet har arbejdet længe og koncentreret med opgaven.

Det er meget relevant at undersøge hvor mange ansatte (både fængselsfunktionærer og øvrige) der overvejer at søge andet job. Jeg håber derfor også at der vil blive mere fokus på spørgsmålet ved fremtidige arbejdsmiljøundersøgelser. Det er i den forbindelse meget væsentligt at undersøge hvorfor folk overvejer at søge andet arbejde; om det er løn, arbejdsmiljø, skiftende arbejdstider, familiemæssige forhold eller noget andet, der er årsagen.

Dansk Fængselsforbund arbejder på mange fronter med både akutte og langsigtede problemstillinger. Vi vælger naturligvis vores "kampe" med omhu, men forsøger først og fremmest at tage problemerne i opløbet – fx beslutningen om tvungen brug af slips, hvor vi gerne ser en ændret holdning hos direktoratet inden dette efterår, hvor reglerne træder i kraft. ■

DEBAT

Pensionistafdeling

*Af pensioneret arrestforvarer
P. L. Jensen, Odense.*

Det er meget glædeligt, at der nu er stemning i Dansk Fængselsforbunds ledelse, for oprettelse af en pensionistafdeling. Det er et element som jeg mener der, i rigtig mange år har manglet i forbundet, og som jeg ved forskellige lejligheder har efterlyst.

Efter at vi, i Dansk Arrestforvarerforenings Seniorklub rettede henvendelse til forbundsledelsen, lykkedes det at få arrangeret et møde hvor vi fremlagde vore tanker om ideen. I dette møde deltog bl.a. tidligere forbundskasserer Jens Chr. Smedegård, som viste stor forståelse og interesse for forslaget, og med den nuværende forbundskasserer Peder Jørgensen som "ankermann" har ideen nu været behandlet i forbundets hovedbestyrelse, hvor der ligeledes var flertal for forslaget.

Næste skridt på vejen er så at, da der er tale om en ændring af forbundsstrukturen kræver det vedtægtsændringer som jo kræver behandling på en kongres, hvilket vil ske på den ordinære kongres i maj måned 2009. Indtil da bliver afdelingen etableret som en prøveperiode og administreret af forbundskontoret.

Da medlemskab af pensionistafdelingen bl.a. betyder, at man kan fortsætte i gruppeordningen indtil det fyldte halvfjerdssindstyvende år, samt alle de andre medlemsfordele, håber jeg, at rigtig mange af forbundets medlemmer vil benytte sig af muligheden.

Det er også mit håb, at der, på længere sigt vil blive oprettet en selvstændig afdeling af pensionerede medlemmer af Dansk Fængselsforbund (uden at man dermed behøver at have indflydelse på forbundets virke i øvrigt) som vil arbejde

for en tilslutning til Statspensionisternes Centralforening, der er en paraplyorganisation for en række tjenestemandssorganisationers pensionistafdelinger, herunder bl.a. Politipensionisternes Landsforening, samt pensionister fra postvæsen, toldvæsen og andre større etatsorganisationer,

I alt tæller Statspensionisternes Centralforening ca. 26.000 medlemmer, og da foreningen via tilslutning til de forhandlingsberettigede centralorganisationer og repræsentation i disse organisationers ledelser, varetager medlemmernes interesser på de økonomiske, sociale og kulturelle områder, er det min opfattelse, at vi på den måde kan bidrage positivt til at pensionisternes vilkår ikke forringes yderligere i tiden fremover.

Jeg ved godt, at der rundt omkring på kriminalforsorgens tjenestesteder findes pensionist-/senior klubber af forskellig art, og at disse klubber i ganske væsentlig grad bidrager til et socialt samvær af stor betydning. Det er min opfattelse, at forslaget om en pensionistafdeling i Dansk Fængselsforbund ikke på nogen måde berører disse lokale klubber, men at det måske kunne bidrage til endnu

større engagement i lokalkubberne, idet der måske via en sådan central afdeling ville være bedre mulighed for fremlægelse af ønsker og planer for de afgåede seniorer på de enkelte tjenestesteder.

Så derfor kære pensionistkollegaer, slut op om ideen.



Pensionistafdelingen

Indmeldelse for tidligere medlemmer af Dansk Fængselsforbund, der er fyldt 60 år eller mere og overgået til pension.

Det er stadig muligt for ovennævnte personkreds at melde sig ind i pensionistforeningen og sidst frist for indmeldelse er den 1. maj 2008.

Efter den dato vil det kun være medlemmer af Dansk Fængselsforbund, der er fyldt 60 år eller mere som vælger at gå på pension, der kan indmelde sig i pensionistafdelingen.

Dansk Fængselsforbund har indtil nu modtaget 80 indmeldelser til den nystiftede afdeling.

*Peder Jørgensen
Forbundskasserer*

NAVNE

40 års jubilæum og afsked Overvagtimester Mogens Corfixen, Fængselsafdelingen Holsbjergvej

Mogens Corfixen har 40 års jubilæum den 11. marts 2008. Mogens er blevet indstillet til, og har fået dronningens fortjenstmedalje. Derudover har han valgt at begynde sit otium den 1. april 2008.

I den anledning skal der fra hele personalet side lyde et stort hurra, samt alt mulig held og lykke fremover.

Mogens startede på Statsfængslet i Vridsløselille i 1968. I 1979 fik du en stilling på pensionen på Holsbjergvej. Her boede og arbejdede du frem til 1986, hvor du søgte og fik en afdelingslederstilling på fængselsafdelingen Kastanienborg i Hvidovre. I 2001 fik du, sammen med resten af det uniformerede personale, "et tilbud man ikke kunne sige nej til". Du skulle være med til at opstarte

en ny fængselsafdeling for hovedsageligt sexkriminelle på den gamle pension på Holsbjergvej. De to institutioner byttede så at sige plads.

Her på Holsbjergvej har du været med til at skabe en ny og velfungerende arbejdsplads.

Din betydning for de steder du har været ansat, samt dine lederevner er indiskutable. Du har evnet at være afdelingens leder i samarbejde med personalet. Vi har oplevet dig som en kolossal tryghed i hverdagen. En god kollega og ven. Du vil blive savnet her på afdelingen... ingen tvivl om det.

Du har for et års tid siden købt dig et lille hyggeligt rækkehus i det idylliske Havnsø. Her har du tænkt dig at nyde dit velfortjente otium.

Du har i mange år kørt turistbus i din fritid, noget du er meget glad for. Mon ikke der bliver mange ture rundt i landet med bussen nu hvor der bliver mere tid til det.

Du er stadig kasserer for Old Boys foreningen Vridsløse/Herstedvester. Måske får du også "rodet" dig ind i noget beboerarbejde i Havnsø - hvem ved? Det har du jo også prøvet før.

Mogens - vi på Fængselsafdelingen Holsbjergvej og afd. Q på Herstedvester ønsker dig hjertelig tillykke med jubilæet, med ønsket om et langt og lykkeligt otium.

*På personalets vegne
Jan Karlsen*

25 års jubilæum Ole Vedstesens, Arresthuset i Ringkøbing

Den 1. april 2008 kan Ole Vedstesen fejre 25 års jubilæum i Statens tjeneste.

Han startede den 1. april 1983 ved Københavns Fængsler, men efter et par udstationeringer til arresthusene i Ringkøbing og Esbjerg kunne Ole ikke undvære det vestjyske og blev forflyttet til Arresthuset i Esbjerg den 1. april 1986. Her lærte han over de næste 10 år, hvordan man arbejder i et arresthus, og det var noget vi kunne bruge her, da vi efter utallige opfordringer fik vi ham

overtalt til at komme til Arresthuset i Ringkøbing den 1. april 1996.

Ole er en meget god og dygtig kollega, som altid har begge ben plantet solidt på jorden.

Han har et godt humør og er altid god for en lille bemærkning klemt ud mellem sidebenene.

Privat er Ole et stort familiemenneske. Han rejser ofte på ferie til de varmere himmelstrøg sammen med hans bror og svigerinde.

For at holde sig i form, dyrker Ole fodbold, løber og spiller badminton. Det er i kraft af fodbolden, mange kollegaer rundt omkring i de andre huse kender Ole.

Personalet i Ringkøbing ønsker dig tillykke med jubilæet og held og lykke i årene der kommer.

*På personalets vegne
Kurt Kristensen
Arresthuset i Ringkøbing*

NAVNE

Fængselsfunktionær Bent Ipsen, Fængselsafdelingen Holsbjergvej, har sidste arbejdsdag den 22. marts 2008

Da Bent ankom som "næsten ung" håbefuldt betjent på Anstalten ved Herstedvester den 1.4.1981, havde han nok ikke regnet med det var der han skulle tilbringe resten af sit arbejdsliv. Her 28 år efter skulle det vise sig - det skulle han!

Siden den 15.7.2002 har Bent haft den store fornøjelse at være ansat på den dengang under anstalten nystartede Fængselsafdeling på Holsbjergvej. Vi har her på fængselsafdelingen altså holdt Bent ud godt og vel en 1/5 del af hans ansættelse, hvilket i sig selv må siges at være en præstation ud over det sædvanlige.

Nej spøg til side Bent, vi har jo lært dig at kende som en rigtig god kollega, som altid er frisk på en god diskussion.

Den viden og erfaring du har tilegnet dig, har du altid været god til at videregive. Privat er din store interesse opera, men så sandelig også IT verdenen du videbegærligt suger til dig. Det er/var en stor fornøjelse at have en vagt med dig, selvom man tit ikke fattede en hylende fis af hvad du nu var i gang med at købe.

En anden stor interesse er jo "havet", det var sikkert derfor du valgte at bosætte dig på solskins øen Bornholm, vi håber du her får mange gode stunder endog gode sejladser som gast. Sejladserfaring har du jo tilegnet dig på dit eget gode skib MITO, enhver kollega kan huske de sagnomspundne sejladser!

Da du har undervist i navigation, reg-

ner vi med at du kan finde vej, især håber vi - hvis du får længde og breddegrad - vil deltage i vores fremtidige "fester"!

Bent, her på Fængselsafdelingen skal lyde et stort HURRA (sludder), TILLYKKE med dit otium, du vil blive husket og savnet (hvem f..... skal nu lære os reglerne!).

Hilsen og god vind fremover!

*Dine kolleger på Fængselsafdelingen
Holsbjergvej*

25 års jubilæum Fængselsfunktionær Vagn Eriksen, Kærshovedgaard

Fredag den 1. februar 2008 kunne fængselsfunktionær Vagn Eriksen fejre 25 års jubilæum ved Kriminalforsorgen. Jubilæet blev, traditionen tro, fejret med en højtidelighed i vores personalehus "Gimle" denne dag.

Vagn, som begyndte sin tid ved Kriminalforsorgen i Nr. Snede for nu 25 år siden, mødte jeg for første gang da vi i efteråret 1984, var på det der dengang hed Kriminalforsorgens Personaleskole i Odensegade på Østerbro i København. Senere mødte jeg igen Vagn da han i

1998 kom til Sønder Omme, hvor jeg var ansat på dette tidspunkt.

Da jeg i august 2002 valgte nye udfordringer og blev forflyttet her til Kærshovedgaard (ja, efter 19 år på samme tjenestested er der altid nogle kollegaer der er savnet), så var det en fornøjelse, da jeg hørte at Vagn skulle overføres til "fortsat afsoning" her på Kærshovedgaard fra den 1. december 2002.

Vagn er på Kærshovedgaard kendt som en altid hjælpsom og god kollega.

Du er god til at tage dig godt af nye kollegaer og du har en udpræget ordenssans, som vi på afdeling JKL har stor glæde af i det daglige.

Så endnu engang stort tillykke med dagen fra os alle her på "bondegården" Kærshovedgaard.

På bestyrelsens vegne

*Jens Højbjerg Petersen/sekretær
Dansk Fængselsforbunds lokalafdeling
Kærshovedgaard*

Afs. ID-Nr. 46533
Dansk Fængselsforbund
Ramsingsvej 28A st. th.
2500 Valby



www.danskfaengselsforbund.dk

MAGASINPOST
STANDARD

B



POST

PP

DANMARK



Få en bank, der ved, hvad du taler om

Benyt dig af dine fordele som medlem af Dansk Fængselsforbund

DFF samarbejder med Lån & Spar Bank, derfor kan vi tilbyde dig ordentlige vilkår og attraktive priser på dine bankforretninger. Lån & Spar Bank har stor erfaring med at samarbejde med diverse faglige organisationer. I dag består bankens bestyrelse af 12 repræsentanter hvoraf hele 7 kommer fra faglige organisationer. De er med til at sikre, at der findes en bank, som ikke kun tænker på at skabe det størst mulige overskud til sine aktionærer. På den måde er Lån & Spar Bank din bank.

Lyder Lån & Spar Bank som noget for dig?

Læs mere på www.faengselsforbundsbank.dk eller ring på 3378 1913

bedst til private

LÅN & SPAR[®]
BANK

Fængselsforbundsbank A/S (Lån & Spar Bank A/S), København, CVR 135 38 530